

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2022. április 1.
(OR. en)

7808/22

**Intézményközi referenciaszám:
2022/0092 (COD)**

**CONSOM 78
MI 246
COMPET 203
ENER 118
ENV 313
SUSTDEV 75
DIGIT 73
CODEC 421
IA 36**

FEDŐLAP

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2022. március 31.
Címzett:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2022) 143 final
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE a 2005/29/EK és a 2011/83/EU irányelv módosításáról, a fogyasztók zöld átállásban való szerepvállalásának a tisztességtelen gyakorlatokkal szembeni hatékonyabb védelem és a hatékonyabb tájékoztatás révén történő növelése tekintetében

---

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2022) 143 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2022) 143 final

Brüsszel, 2022.3.30.
COM(2022) 143 final

2022/0092 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2005/29/EK és a 2011/83/EU irányelv módosításáról, a fogyasztók zöld átállásban való szerepvállalásának a tisztességtelen gyakorlatokkal szembeni hatékonyabb védelem és a hatékonyabb tájékoztatás révén történő növelése tekintetében

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SEC(2022) 166 final} - {SWD(2022) 85 final} - {SWD(2022) 86 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

1.1. A javaslat indokai és céljai

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (az EUMSZ 114. és 169. cikke) és az Alapjogi Charta (38. cikk) a fogyasztók magas szintű védelmét követeli meg az EU-ban. Az uniós fogyasztóvédelmi jogszabályok az egységes piac megfelelő működéséhez is hozzájárulnak. Céljuk, hogy tisztességesse és átláthatóvá tegyék a vállalkozások és a fogyasztók közötti kapcsolatokat, valamint hogy végső soron támogassák az európai fogyasztók jólétét és az uniós gazdaságot.

A javaslat célja, hogy a fogyasztók érdekeit uniós szinten védő két irányelv – a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló 2005/29/EK irányelv¹ és a fogyasztók jogairól szóló 2011/83/EU irányelv² – módosítása útján megerősítse a fogyasztói jogokat. A javaslat célja pontosabban az, hogy elősegítse a körforgásos, tiszta és zöld uniós gazdaságot azáltal, hogy lehetővé teszi a fogyasztók számára, hogy megalapozott döntéseket hozzanak a vásárlás során, és ezáltal elősegítsék a fenntarthatóbb fogyasztást. Ezenkívül azokkal a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokkal is foglalkozik, amelyek megtévesztés útján megakadályozzák, hogy a fogyasztók fenntartható fogyasztási döntéseket hozzanak. Emellett a javaslat biztosítja az uniós fogyasztóvédelmi szabályok hatékonyabb és következetesebb alkalmazását.

A javaslat szerepelt az új fogyasztóügyi stratégia³ és a körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési terv⁴ kezdeményezései között, és az európai zöld megállapodás⁵ folytatásának tekinthető. A fogyasztók pozíciójának megerősítése és a költségmegtakarítási lehetőségek fogyasztók számára történő biztosítása a fenntartható termékpolitikai keret egyik alapköve. Ennek eléréséhez fokozni kell a fogyasztók körforgásos gazdaságban történő részvételét, különösen azáltal, hogy a szerződéskötés előtt megfelelőbb tájékoztatást kell nyújtani a fogyasztóknak bizonyos termékek tartósságáról és javíthatóságáról, valamint növelni kell a fogyasztók védelmét a fenntartható vásárlást akadályozó tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokkal, így például a következőkkel szemben:

- zöldre festési gyakorlatok (azaz a környezetbarát jellegre vonatkozó megtévesztő állítások),
- korai elavulással kapcsolatos gyakorlatok (azaz az áruk idő előtti meghibásodása), valamint

---

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/29/EK irányelve (2005. május 11.) a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 149., 2005.6.11., 22. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 2011/83/EU irányelve (2011. október 25.) a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 64. o.).

³ COM(2020) 696 final, 2020. november 13.

⁴ COM(2020) 98 final, 2020. március 11.

⁵ COM(2019) 640 final, 2019. december 11.

- megbízhatatlan és nem átlátható fenntarthatósági címkék és információs eszközök használata.

A javaslat céljai pontosabban a következők:

- Minden árutípus esetében tájékoztatást kell nyújtani a tartósságra vonatkozó gyártói jótállás meglétéről és időtartamáról, illetve az energiefelhasználó áruk esetében annak hiányáról.
- A digitális elemeket tartalmazó áruk, a digitális tartalmak és a digitális szolgáltatások esetében tájékoztatást kell nyújtani az ingyenes szoftverfrissítések elérhetőségéről.
- Javíthatósági pontszám vagy – amennyiben azok rendelkezésre állnak – egyéb releváns javítási információk útján minden árutípus esetében tájékoztatást kell nyújtani a termékek javíthatóságáról.
- Biztosítani kell, hogy a kereskedők ne vezessék félre a fogyasztókat a termékek környezeti és társadalmi hatásaival, tartósságával és javíthatóságával kapcsolatban.
- Biztosítani kell, hogy a kereskedők a jövőbeli környezeti teljesítménnyel kapcsolatban csak akkor telessenek a környezetbarát jellegre vonatkozó állítást, ha az egyértelmű kötelezettségvállalásokat tartalmaz.
- Biztosítani kell, hogy a kereskedők ne reklámozhassanak olyan előnyöket a fogyasztók számára, amelyek az érintett piacon általános gyakorlatnak minősülnek.
- Biztosítani kell, hogy a kereskedők csak akkor végezhesenek termékösszehasonlítást – többek között fenntarthatósági információs eszközök segítségével –, ha tájékoztatást nyújtanak az összehasonlításhoz alkalmazott módszerről, az érintett termékekről és szállítókról, valamint az információk naprakészen tartására irányuló intézkedésekről.
- Meg kell tiltani minden olyan fenntarthatósági címkének a feltüntetését, amely nem valamilyen tanúsítási rendszeren alapul, illetve amelyet nem a hatóságok vezettek be.
- A fogyasztókat megcélzó marketingtevékenységek során a környezetbarát jellegre vonatkozóan megfogalmazott általános állítások tekintetében tilalmat kell bevezetni, amennyiben a termék vagy a kereskedő kiváló környezeti teljesítménye nem igazolható az uniós ökocímkéről szóló 66/2010/EK rendeletnek, a tagállamokban hivatalosan elismert ökocímkereknek vagy az adott állítás tekintetében alkalmazandó egyéb uniós jogszabályoknak megfelelően.
- Meg kell tiltani a környezetbarát jellegre vonatkozó állítás egész termék tekintetében történő alkalmazását, ha az ténylegesen a terméknek csak egy adott aspektusára vonatkozik.

- Meg kell tiltani, hogy a kereskedő a kínálata megkülönböztető jegyeként mutassa be azokat a jogszabályban előírt követelményeket, amelyek az uniós piacon az érintett termékkategóriába tartozó valamennyi termékre vonatkozóan alkalmazandók.
- Tilalmat kell bevezetni az áruk korai elavulásával kapcsolatos egyes gyakorlatokra vonatkozóan.

Ezek az intézkedések a hatályos fogyasztóvédelmi jogszabályok aktualizálásához szükségesek, melynek célja a fogyasztók védelmének, valamint annak biztosítása, hogy a fogyasztók aktívan hozzájárulhassanak a zöld átálláshoz. A fogyasztói jogokról szóló hatályos irányelv kötelezi a kereskedőket, hogy tájékoztassák a fogyasztókat az áru vagy a szolgáltatás lényeges tulajdonságairól. Külön tájékoztatási követelményeket tartalmaz a szerződésszerűség szavatolására vonatkozó jogszabályi kötelezettség fennállásáról, valamint a jótállásról. Azonban mivel a tartósságra vonatkozó jótállás hiányáról nem kötelező tájékoztatást nyújtani, az irányelv nem ösztönzi kellőképpen a gyártókat arra, hogy ilyen jótállást biztosítsanak a fogyasztóknak. A kutatásokból az derül ki, hogy ha a fogyasztási cikket jótállással együtt kínálják, gyakran nem egyértelmű, pontatlan vagy hiányos a jótállásra vonatkozó tájékoztatás, valamint az is, hogy a fogyasztóknak hogyan kell a jótállásért fizetniük, ami megnehezíti a fogyasztók számára a termékek összehasonlítását és a kereskedelmi jótállás jogszabályban előírt (kötelező) jótállástól való megkülönböztetését.⁶ Ez a javaslat úgy kezeli ezt a problémát, hogy biztosítja, hogy a fogyasztókat tájékoztassák az egész árura kiterjedő, két évet meghaladó időtartamú, tartósságra vonatkozó jótállás meglétéről, amennyiben a gyártó rendelkezésre bocsátja ezt az információt.

Ezenkívül az irányelv nem tartalmaz külön követelményeket a fogyasztóknak az áruk javíthatóságával kapcsolatos tájékoztatására vonatkozóan. Ehelyett mindössze az „értékesítés utáni szolgáltatásokra” vonatkozó tájékoztatás „adott esetben” történő nyújtását írja elő. Ez a tájékoztatás – amely elősegítené az áruk megjavítását, ezért különösen hasznos lenne a fogyasztók körforgásos gazdasághoz való hozzájárulása szempontjából – többnyire nem érhető el az értékesítési helyen. A legújabb tanulmányok szerint az uniós fogyasztóknak mintegy 80 %-a állítja, hogy nehezen talál információt arról, hogy mennyire egyszerű megjavítani egy adott terméket.⁷

A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv megtévesztő gyakorlatokra vonatkozó általános szabályai akkor alkalmazhatók a zöldrefestési gyakorlatokra – eseti értékelés alapján –, ha azok hátrányosan érinthetik a fogyasztókat. Az irányelv és annak I. melléklete (a feketelista) azonban nem tartalmaz olyan szabályokat, amelyek a szóban forgó gyakorlatokat minden esetben tisztességtelennek minősítenék. A fogyasztóvédelmi együttműködési hálózathoz tartozó hatóságok a környezetbarát jellegre vonatkozó megtévesztő állítások azonosítása érdekében nemrégiben elvégezték egyes weboldalak ellenőrzését, amely igazolta, hogy a jogérvényesítés e területen történő megkönnyítése érdekében meg kell erősíteni a szabályokat. Ezenkívül a Bizottság egyik közelmúltbeli

⁶ Európai Bizottság: *Consumer market study on the functioning of legal and commercial guarantees for consumers in the EU (Fogyasztói piaci tanulmány a fogyasztók számára nyújtott kötelező és kereskedelmi jótállás Európai Unión belüli működéséről)*, 2015. Az Európai Bizottság számára készült, hatásvizsgálatot alátámasztó tanulmány: *A fogyasztók zöld átállásban való szerepvállalásának a növeléséről szóló tanulmány*, 2021. július. *Commercial warranties: are they worth the money? (Kereskedelmi garanciák: megéri a pénzt?)*, Európai Fogyasztói Központok Hálózata, 2019. április.

⁷ Európai Bizottság: *Behavioural Study on Consumers' Engagement in the Circular Economy (Viselkedéstanulmány a fogyasztóknak a körforgásos gazdaságban való részvételéről)*, 2018. október., 81. o.

tanulmányában elvégezte 150, a környezetbarát jellegre vonatkozó állítás értékelését, és megállapította, hogy azok jelentős része (53,3 %-a) az egész EU-ban és a termékcsoportok széles körében homályos, megtévesztő vagy megalapozatlan információkat közöl a termékek környezeti jellemzőiről (mind a reklámokban, mind a termékeken).⁸

Ugyanez a helyzet a korai elavulás esetében is. A külön szabályok hiánya és az, hogy értékelni kell a szóban forgó gyakorlat fogyasztókra gyakorolt konkrét hatásait, megnehezíti az irányelv végrehajtását ezen a területen. Ezt az is alátámasztja, hogy az e javaslat előkészítése során lefolytatott nyilvános konzultáció keretében a válaszadók 76 %-a tett említést arról, hogy az elmúlt 3 évben előfordult, hogy valamely termékük váratlanul meghibásodott.⁹

1.2. Összhang a meglévő szabályokkal

Az (EU) 2019/771 irányelv¹⁰ (a továbbiakban: az áruk adásvételéről szóló irányelv) az áruk tartósságát a kötelező jótállás révén segíti elő, amely legalább két évig meghatározott jogokat biztosít a fogyasztóknak, és ezt az időszakot a tagállamok bizonyos feltételek mellett meghosszabbíthatják. Az irányelv azokról a feltételekről is rendelkezik, amelyek mellett a gyártó a tartósságra vonatkozó jótállást nyújthat a fogyasztónak.

A jótállás tekintetében ez a javaslat növeli a fogyasztók számára az átláthatóságot, és ezáltal a gyártókat is arra ösztönzi, hogy a tartósságra vonatkozóan két évnél hosszabb időtartamra szóló jótállást nyújtsanak, azzal, hogy kötelezi a kereskedőket arra, hogy az értékesítési helyen tájékoztatást nyújtsanak a gyártók által biztosított, a tartósságra vonatkozó jótállás meglétéről (illetve energiafelhasználó áruk esetében annak hiányáról) és időtartamáról.

Az áruk adásvételéről szóló irányelv és a digitális tartalomról szóló irányelv¹¹ is úgy rendelkezik, hogy szoftverfrissítéseket kell biztosítani a fogyasztóknak annak érdekében, hogy a termék a szerződés időtartama alatt, illetve a fogyasztó által észszerűen elvárható ideig folyamatosan megfelelő maradjon.

Arról azonban nem rendelkeznek, hogy a termékeknek a szoftverfrissítések elérhetősége alapján összehasonlíthatónak kell lenniük az értékesítés helyén. Ez a javaslat kötelezettséget ír elő arra vonatkozóan, hogy a fogyasztókat a szerződéskötés előtt tájékoztatni kell a szoftverfrissítések elérhetőségéről, valamint arról, hogy a gyártó mennyi ideig vállalja azok biztosítását, feltéve, hogy a gyártó megadta ezt az információt. Ha két évnél hosszabb időtartamra biztosítják a tartósságra vonatkozó jótállást, a kereskedők csak akkor kötelesek tájékoztatást nyújtani a szoftverfrissítésekre vonatkozóan, ha azok hosszabb időre szólnak, mint a tartósságra vonatkozó jótállás – ezáltal elkerülhető, hogy felesleges információkat nyújtsanak a fogyasztóknak.

---

⁸ Európai Bizottság: *Environmental claims in the EU – inventory and reliability assessment (A környezetbarát jellegre vonatkozóan az Unióban alkalmazott állítások számbavétele és megbízhatóságának értékelése)*, 2020.

⁹ Európai Bizottság: *A New Consumer Agenda Factual summary report – public consultation (Az új fogyasztóügyi stratégiára vonatkozó, tényeken alapuló összefoglaló jelentés – nyilvános konzultáció)*, 2020, 20. o.

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/771 irányelve (2019. május 20.) az áruk adásvételére irányuló szerződések egyes vonatkozásairól, az (EU) 2017/2394 rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról, valamint az 1999/44/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 136., 2019.5.22., 28. o.).

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/770 irányelve (2019. május 20.) a digitális tartalom szolgáltatására és digitális szolgáltatások nyújtására irányuló szerződések egyes vonatkozásairól (HL L 136., 2019.5.22., 1. o.).

Mivel ez a javaslat meglévő uniós fogyasztóvédelmi irányelveket módosít, rendelkezései a hatályos uniós fogyasztóvédelmi jogban szereplő végrehajtási mechanizmusok teljes spektrumára támaszkodhatnak majd, amely mechanizmusokat nemrégiben megerősítette a hatékonyabb végrehajtásról és a korszerűsítésről szóló irányelv¹², a képviseleti keresetekről szóló irányelv¹³ és a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló felülvizsgált rendelet.¹⁴

1.3. Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival

Néhány kivételtől eltekintve a jelen javaslat által módosított két fogyasztóvédelmi irányelv valamennyi gazdasági ágazatban alkalmazandó. Általános hatályuk miatt a vállalkozások és a fogyasztók közötti ügyletek több olyan vonatkozását is érintik, amelyekre más, különböző területeken alkalmazott specifikusabb uniós jogszabályok is vonatkozhatnak. Az uniós jog különböző eszközei közötti viszonyt a *lex specialis* elve szabályozza. Ezen elv értelmében az általános fogyasztóvédelmi irányelvek akkor alkalmazandók, ha a vállalkozások és a fogyasztók közötti ügyletek érintett vonatkozásait nem szabályozzák az uniós jog specifikusabb rendelkezései. Ezért az általános fogyasztóvédelmi irányelvek „biztonsági hálóként” szolgálnak azáltal, hogy minden ágazatban biztosítják a fogyasztóvédelem magas szintjének a fenntarthatóságát, kiegészítik az ágazatspecifikus uniós jogot, és pótolják annak hiányosságait.

Ezt a javaslatot két másik uniós szintű kezdeményezés egészítené ki: a zöld állításokra vonatkozó kezdeményezés és a fenntartható termékekre vonatkozó kezdeményezés. A zöld állításokra vonatkozó kezdeményezés célja, hogy további követelményeket vezessen be a környezetbarát jellegre vonatkozóan a termékekkel és a szervezetekkel kapcsolatban tett állítások tekintetében, mind a vállalkozások által a fogyasztók felé, mind a vállalkozások által más vállalkozások felé tett állítások esetében.

A fenntartható termékekre vonatkozó kezdeményezés a környezetbarát tervezésről szóló hatályos irányelvre¹⁵ épül, és arra irányul, hogy az EU-ban értékesített termékekre vonatkozóan fenntarthatósági követelményeket vezessen be. A három említett kezdeményezés összhangban van egymással, és kiegészíti egymást.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

---

¹² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2161 irányelve (2019. november 27.) a 93/13/EGK tanácsi irányelvnek, valamint a 98/6/EK, a 2005/29/EK és a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az uniós fogyasztóvédelmi szabályok hatékonyabb végrehajtása és korszerűsítése tekintetében történő módosításáról (HL L 328., 2019.12.18., 7. o.).

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/1828 irányelve (2020. november 25.) a fogyasztók kollektív érdekeinek védelmére irányuló képviseleti keresetekről és a 2009/22/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 409., 2020.12.4., 1. o.).

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2394 rendelete (2017. december 12.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok végrehajtásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről és a 2006/2004/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 345., 2017.12.27., 1. o.).

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/125/EK irányelve (2009. október 21.) az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról (HL L 285., 2009.10.31., 10. o.).

A fogyasztóvédelem az EU és a tagállamok közös hatáskörébe („megosztott hatáskörébe”) tartozik. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 169. cikkében foglaltak értelmében a fogyasztók érdekeinek megóvása céljából az Unió köteles hozzájárulni a fogyasztók gazdasági érdekeinek a védelméhez, valamint a tájékoztatáshoz és az oktatáshoz való jogaik megerősítéséhez. Ez a javaslat a 114. cikkben alapul, amely – a 169. cikk (2) bekezdésének a) pontjával összhangban – a belső piac megvalósításával összefüggésben a 169. cikkben rögzített célkitűzések eléréséhez hozzájáruló intézkedések elfogadásának a jogalapját jelenti.

Az egységes piaccal és a fogyasztóvédelemmel kapcsolatos célkitűzések megvalósításán kívül a javaslat a körforgásos, tiszta és zöld gazdasággal kapcsolatos lehetőségek feltárása útján a magas szintű környezetvédelem elérésére is törekszik. Mivel ezek a környezeti előnyök a fogyasztóvédelemre és az egységes piac megvalósítására irányuló elsődleges célokhoz viszonyítva kiegészítő jellegűek, továbbra is az EUMSZ belső piac megvalósításáról szóló 114. cikke tekinthető a megfelelő jogalpnak, az EUMSZ 169. cikkének megfelelő figyelembevételével.

- **Szubszidiaritás (a megosztott hatáskör tekintetében)**

Ez a javaslat módosítja az uniós fogyasztóvédelmi szabályokat, melyek elfogadása szükségesnek és a szubszidiaritás elvével összeegyeztethetőnek tekinthető. Az egységes piac jobb működése nem érhető el kizárólag nemzeti jogszabályok révén. Az uniós fogyasztóvédelmi szabályok az egységes piac további mélyülésével és a tagállamok közötti uniós fogyasztói ügyletek számának növekedésével párhuzamosan egyre fontosabbá válnak. A javasolt módosítások által kezelt problémák az egész EU-t érintik, és ugyanazokra az okokra vezethetők vissza. Ezért csak az uniós szintű fellépés lehet hatékony.

Az Unióban a határokon átnyúló kereskedelem volumene és intenzitása elég nagy ahhoz, hogy a tagállamok következtlen – vagy egyszerűen csak eltérő – politikai döntései veszélybe sodorják az egységes piac hatékony működését. Emellett a kereskedők a tagállamok határain túl is képesek elérni a fogyasztókat. Ez olyan problémákat okozhat, amelyek megfelelő kezelésére a nemzeti jogalkotók és szabályozók nem képesek önállóan.

Bár bizonyos szempontból előnyökkel járnak a fogyasztók és a nemzeti piacok számára, uniós szintű fellépés hiányában a nemzeti kezdeményezések az egységes piac széttöredezéséhez vezethetnek, ami jogbizonytalanságot és a megfelelési költségek növekedését eredményezheti.

A 2005/29/EK irányelv biztosítja a fogyasztók gazdasági érdekeit sértő tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokra vonatkozó nemzeti szabályok teljes körű harmonizációját. A 2011/83/EU irányelv alapvetően teljes mértékben gondoskodik a szerződéskötést megelőző tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó szabályok harmonizációjáról.

Az említett irányelvek hatálya alá tartozó új nemzeti jogszabályok ellentétesek lennének a teljes mértékben harmonizált jogi kerettel. Ez a javaslat segít kiküszöbölni azokat a nehézségeket, amelyekkel a nemzeti hatóságoknak a 2005/29/EK irányelvben foglalt, elveken alapuló szabályok érvényesítése során meg kell küzdeniük az olyan összetett területeken, mint a környezetbarát jellegre vonatkozó megtévesztő állítások, a korai elavulással kapcsolatos gyakorlatok, valamint a nem átlátható fenntarthatósági címkék és fenntarthatósági információs eszközök. Annak pontosabb meghatározásával, hogy az említett gyakorlatok milyen esetben és módon minősülhetnek tisztességtelennek, a javaslat növelné az EU-n belüli fogyasztóvédelem hatékonyságát.

Ez a javaslat a 2011/83/EU irányelvet is módosítja, mivel előírja, hogy a kereskedők a szerződéskötés előtt kötelesek tájékoztatást nyújtani a termékek tartósságáról és javíthatóságáról annak érdekében, hogy a fogyasztók tájékozottabb vásárlási döntéseket hozhassanak. Ez biztosítja, hogy a fogyasztók az egységes piacon történő termékvásárlás során támaszkodhassanak ezekre az információkra.

- **Arányosság**

A javaslatban szereplő intézkedések arányosak azokkal a célkitűzésekkel, amelyek a fogyasztók tájékozott vásárlási döntéseinek lehetővé tételére, a fenntartható fogyasztás előmozdítására, a kereskedők által alkalmazott, a fenntartható gazdaságnak kárt okozó és a fogyasztókat a fenntartható fogyasztási döntésektől eltérítő tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok felszámolására, valamint az uniós fogyasztóvédelmi szabályok hatékonyabb és következetesebb alkalmazásának a biztosítására irányulnak.

A két évet meghaladó időtartamú, tartósságra vonatkozó gyártói jótállás meglétéről csak akkor kell tájékoztatást nyújtani, ha a gyártó ezt az információt a kereskedő rendelkezésére bocsátja. Ezenkívül az energiafelhasználó áruk esetében a fogyasztókat arról is tájékoztatni kell, hogy a gyártó nem bocsátotta rendelkezésre ezeket az információkat. A kereskedőre csak olyan energiafelhasználó árukkal kapcsolatban vonatkozik ez a követelmény, amelyeknek a tartósságát megbízhatóan meg lehet becsülni, és amelyekkel kapcsolatban a fogyasztók többnyire szeretnék ilyen tájékoztatást kapni.

A digitális elemeket tartalmazó áruk esetében a *rendelkezésre álló szoftverfrissítésekről* csak akkor kell *tájékoztatást* nyújtani, ha a frissítéseket a tartósságra vonatkozó gyártói jótállás időtartamánál hosszabb ideig nyújtják, és ha a gyártó közli a kereskedővel ezt az információt. Ezenkívül az említett információt csak az érintett digitális elemek egyszeri szolgáltatása esetén kell megadni.

A digitális szolgáltatások és tartalmak esetében a *rendelkezésre álló szoftverfrissítésekről* csak akkor kell *tájékoztatást* nyújtani, ha a szolgáltató – aki nem azonos a kereskedővel – közli a kereskedővel ezt az információt. Ezenkívül az említett információt csak az érintett digitális szolgáltatás vagy tartalom egyszeri szolgáltatása esetén kell megadni.

A termékek javíthatóságára vonatkozóan javíthatósági pontszám vagy más releváns javítási információk formájában nyújtott tájékoztatás csak akkor kötelező az értékesítés helyén, ha az uniós jog alapján az adott termékre vonatkozóan már megállapították a javíthatósági pontszámot, vagy ha a gyártó egyéb releváns javítási információt bocsát rendelkezésre. Ha nem érhető el ilyen információ, a kereskedők nem kötelesek tájékoztatni a fogyasztókat az értékesítés helyén.

A fogyasztókat megcélzó marketingtevékenységek során a környezetbarát jelleggel kapcsolatban alkalmazott általános állításokra vonatkozó tilalom várhatóan jelentős előnyökkel jár majd a fogyasztók számára, és egyúttal csökkenteni fogja a kereskedők terheit is. A kereskedők a környezetbarát jellegre vonatkozóan akkor alkalmazhatnak általános állításokat, ha a termék vagy a kereskedő kiváló környezeti teljesítménye az uniós ökocímkeről szóló 66/2010/EK rendelettel, a 66/2010/EK rendelet 11. cikke szerint a tagállamokban hivatalosan elismert ökocímkerendszerekkel vagy más alkalmazandó uniós jogszabályokkal összhangban igazolható.

Várhatóan jelentős előnyökkel jár majd a fogyasztók számára, a kereskedők számára pedig egyértelművé teszi a szabályokat, és egyenlő versenyfeltételeket biztosít az *a tilalom, amely*

szerint a környezetbarát jellegre vonatkozó állítás nem alkalmazható az egész termék tekintetében, ha az ténylegesen a terméknek csak egy adott aspektusára vonatkozik. Ez lehetővé teszi a kereskedők számára, hogy a termékek egy adott aspektusára vonatkozóan továbbra is telessenek a környezetbarát jellegre vonatkozó állításokat, feltéve, hogy a fogyasztó számára egyértelmű, hogy az állítás nem az egész termékre vonatkozik, hanem annak egy adott aspektusára.

A termékek korai elavulásával kapcsolatos gyakorlatokra vonatkozó tilalom már létező konkrét, pontosan meghatározott gyakorlatokat vesz célba, és arra irányul, hogy a kereskedők számára biztosítsa a jogbiztonságot, valamint hogy megkönnyítse a végrehajtást, mivel a végrehajtó hatóságoknak nem kell majd bizonyítaniuk, hogy az adott terméket a korai elavulást szem előtt tartva tervezték meg azzal a szándékkal, hogy ösztönözzék az új modellek megvásárlását.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Mivel a javaslat két meglévő irányelvet módosít, a legmegfelelőbb eszköz az irányelv.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A hatályos jogszabályok utólagos értékelése/célravezetőségi vizsgálata**

2017-ben sor került az uniós fogyasztóvédelmi és marketingjog célravezetőségi vizsgálatára, valamint a fogyasztói jogokról szóló irányelv értékelésére. A vizsgálat eredményei elsősorban azt hangsúlyozták, hogy a meglévő jogszabályok maximális kihasználása érdekében javítani kell a szabályok ismertségén és végrehajtásán, valamint a fogyasztók jogorvoslati lehetőségein, továbbá meghatároztak néhány olyan változást, amely a digitalizáció miatt vált szükségessé.

Mivel a vizsgálat során a végrehajtás és a digitalizáció került előtérbe, az uniós fogyasztóvédelmi jog fenntartható fogyasztáshoz való hozzájárulásával kapcsolatban nem került sor külön következtetések levonására; a fenntartható fogyasztás kérdése néhány évvel később, az európai zöld megállapodás bejelentésekor tett szert további politikai jelentőségre. Ettől függetlenül ez az eszköz lehetőség szerint figyelembe veszi a 2017-es vizsgálat¹⁶ során összegyűjtött megállapításokat és következtetéseket.

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A javaslat összeállítása során a Bizottság az alábbiak segítségével konzultációt folytatott az érdekelt felekkel:

- a bevezető hatásvizsgálathoz rendelkezésre álló visszajelzési mechanizmus,
- nyilvános online konzultáció,

---

¹⁶ A fogyasztóvédelmi és marketingjog célravezetőségi vizsgálatának és a fogyasztói jogokról szóló irányelv értékelésének az eredményei
<https://ec.europa.eu/newsroom/just/items/59332>

- a legfontosabb érdekelt felekkel folytatott célzott konzultációk, melyek során mintegy 150 mélyinterjúra került sor a kezdeményezés által érintett főbb csoportokkal, azaz a nemzeti hatóságokkal, uniós és nemzeti vállalkozói szövetségekkel, valamint uniós és nemzeti fogyasztói szervezetekkel,
- több mint 100 vállalkozással elkészített, számítógéppel támogatott telefonos interjúk,
- online fogyasztói felmérés, amelyben közel 12 000 fogyasztó vett részt az uniós országokban,
- az érdekeltek különböző csoportjaival megtartott négy szakértői munkaértekezlet.

A nyilvános online konzultáció

A nyilvános konzultáció megállapította, hogy a zöld átállásban történő fokozottabb fogyasztói részvétel és a fenntarthatóbb fogyasztási magatartás legnagyobb akadályát a termékek környezetbarát jellegére vonatkozó állítások megbízhatóságának az ellenőrzése jelenti. Ezt az üzleti szövetségekhez képest inkább a fogyasztói szervezetek jelölték meg akadályként.

A legtöbb válaszóval az elmúlt három évben előfordult, hogy valamely terméke váratlanul meghibásodott. A legproblémásabbnak az IKT-termékek bizonyultak, amelyeket a háztartási készülékek, a ruházati termékek és a lábbelik követtek.

„A termék javíthatóságára vonatkozó tájékoztatást” jelölték meg azon lehetőségként, amely a leginkább lehetővé teszi a fogyasztók számára, hogy fenntarthatóbb termékeket válasszanak, és hogy részt vegyenek a körforgásos gazdaságban. Ezt a hatóságok és a polgárok határozottan támogatták, a vállalatok/gazdálkodó szervezetek azonban ezzel szemben inkább a „*termék életciklusa során keletkező környezeti és éghajlati lábnyomra vonatkozó tájékoztatást*” részesítették előnyben. A válaszókat összességében ezt a lehetőséget ítélték a második legjobbnak.

A fogyasztók zöld átállásban való részvételének elősegítése szempontjából a termékek tartósságára/élettartamára vonatkozó jobb tájékoztatást jelölték meg a legjobb lehetőségként. Ezt a fogyasztói szervezetek és a polgárok határozottan támogatták, a vállalatok/gazdálkodó szervezetek és a vállalkozói szövetségek azonban inkább „*a fogyasztók körforgásos gazdaságban és zöld átállásban betöltött szerepének a tudatosítását*” részesítették előnyben.

Célzott konzultáció

E konzultáció során – amelyre a nyilvános online konzultáció keretében összegyűjtött visszajelzésekhez kapcsolódó részletesebb vélemények megismerése érdekében került sor – szinte valamennyi érdekelt fél (az ipart képviselő érdekelt felek kivételével) egyetértett azzal, hogy a fogyasztók nem kapnak megfelelő tájékoztatást a következőkről, illetve nem férnek hozzá megfelelő mértékben a következőkre vonatkozó információkhoz: i. a termékek környezeti hatása, ii. az áruk élettartama, iii. a termékek azon tulajdonságai, amelyek korai meghibásodáshoz vezethetnek, valamint iv. a javítási szolgáltatások, a pótalkatrészek és a szoftverfrissítések/új szoftververziók elérhetősége.

A legtöbb fogyasztói szervezet úgy vélte, hogy a fogyasztókkal szemben „zöldrefestést” alkalmaznak, és hogy bizonyos mértékben előfordul a „korai elavulás”. Az ipar képviselői

ezzel inkább nem értettek egyet. Az érdekeltek legtöbb csoportja a fenntarthatósági címkék elszaporodását is problémaként jelölte meg.

A számítógéppel támogatott telefonos interjúk segítségével elvégzett felmérés

A gyártókat és a kiskereskedőket arra kérték, hogy jelöljék meg, hogy a különböző jogi követelmények bevezetése milyen hatással és költséggel jár a szervezetükre nézve. Az egyes követelményekkel kapcsolatban a következő válaszok születtek:

- „A termék kialakításának azon szempontjaira vonatkozó tájékoztatás, amelyek a termék korai meghibásodását okozhatják” – ez járna a legnagyobb hatással és a legtöbb költséggel.
- „A tervezett (szándékos) elavulási gyakorlatokkal szembeni szigorúbb fogyasztóvédelem” járna a legkisebb hatással.
- „Azon kötelezettség, amely szerint minden termék esetében tájékoztatást kell nyújtani a jótállás időtartamáról” és „azon kötelezettség, amely szerint kifejezetten tájékoztatni kell a fogyasztót arról, hogy az adott termékre nem vállalnak a tartósságra vonatkozó jótállást” – ezek lennének a legkevesbé költségesek.

Online fogyasztói felmérés

A felmérés megállapította, hogy a fogyasztók nyitottak tűnnek arra, hogy részt vegyenek a zöld átállásban. A legtöbb válaszadó nem hajlandó fizetni (például valamilyen alkalmazáson keresztül) a „tartós fogyasztási cikkek” tartósságára és javíthatóságára vonatkozó információkért. A válaszadóknak mintegy a fele úgy nyilatkozott, hogy hajlandó az alapárnál többet fizetni egy olyan termékért, amely hosszabb ideig működik javítás nélkül, és hasonló arányban nyilatkoztak úgy, hogy hajlandók többet fizetni ugyanazon termékért, ha az kisebb/észszerű javításokkal hosszabb ideig működik. Még ennél is többen mondták azt, hogy hajlandók lennének többet fizetni ugyanazon termékért, ha arra a javítási költségeket fedező jótállás vonatkozik. „A környezetbarát termékek magasabbnak tűnő ára” bizonyult a legfőbb akadálnak, amely hátráltatja a fogyasztókat a fenntarthatóbb magatartást tanúsításában, és „a termékek tartósságára/élettartamára vonatkozó jobb tájékoztatás”, valamint „a fogyasztóknak a termék életciklusa során keletkező környezeti és éghajlati lábnyomra vonatkozó jobb tájékoztatása” bizonyult a két leghatékonyabb olyan alternatívának, amely segítséget nyújthat a fogyasztóknak a környezetbarátabb termékek kiválasztásában.

Szakértői munkaértekezletek

1. munkaértekezlet

A munkaértekezlet keretében **a problémák mértékéről** alkotott vélemények és **a hatékony intézkedésekre vonatkozó példák** összegyűjtésére került sor. A konzultáció más területein tett számos megállapítás is megerősítést nyert. A résztvevők nagyrészt egyetértettek abban, hogy előfordul a zöldrefestés, és hogy a termékek tartósságára vonatkozó információkat nehéz beszerezni. Arról a lehetőségről is szó esett, hogy a termékeket szándékosan úgy tervezik meg, hogy idő előtt meghibásodjanak.

2. munkaértekezlet

E munkaértekezlet keretében az **iparági szövetségek** azzal kapcsolatos nézeteit gyűjtötték össze, hogy a digitális eszközök hogyan használhatók fel a termékinformációk közlésére. Ennek során kiemelten foglalkoztak a digitális eszközök (például a QR-kódok vagy az

elektronikus címkék) által a kötelező termékinformációk átadására és a termékcímkék egyszerűsítésére kínált néhány lehetőséggel.

Ezenkívül néhány kihívásra is felhívták a figyelmet, különösen a kkv-kkal kapcsolatban, amelyeknek pénzügyi támogatásra lehet szükségük a szóban forgó eszközök bevezetéséhez, valamint a kiszolgáltató fogyasztók tekintetében, akiknek nincs hozzáférésük ilyen eszközökhöz, vagy nem tudják használni azokat.

3. munkaértekezlet

Ezen a munkaértekezleten a **különböző problémák megoldásának a lehetőségeiről** gyűjtöttek visszajelzéseket. A munkaértekezlet résztvevői több olyan kérdést is újra megbeszéltek, amely a korábbi konzultációs tevékenységek során merült fel, egyes vizsgált szakpolitikai alternatívákkal kapcsolatban pedig megerősítették, hogy támogatják azokat.

4. munkaértekezlet

Ezen a munkaértekezleten a **fogyasztóvédelmi jogszabályok végrehajtásáért felelős hatóságok** (a fogyasztóvédelmi hatóságok) végrehajtással kapcsolatos kihívásokra vonatkozó nézeteit gyűjtötték össze. A résztvevők kiemelték, hogy a tervezett elavulással kapcsolatban nehezen bizonyítható a szándék.

A hatóságok megjegyezték, hogy nem rendelkeznek a környezetbarát jellegre vonatkozó állítások érvényesítéséhez szükséges technikai szakértelemmel, és megosztottak voltak abban a kérdésben, hogy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelvben foglalt jelenlegi szabályok végrehajtása hatékony-e.

• **Hatásvizsgálat**

Ez a javaslat egy hatásvizsgálaton¹⁷ alapul. A Bizottság Szabályozói Ellenőrzési Testülete 2021. február 5-én először kedvezőtlen véleményt adott ki (amelyhez részletes észrevételeket mellékeltek).

Az eredeti tervezet jelentős átdolgozását követően a Szabályozói Ellenőrzési Testület 2021. szeptember 17-én kedvező véleményt¹⁸ adott ki, amelyhez további észrevételeket fűzött. A hatásvizsgálat I. melléklete ismerteti, hogy hogyan került sor a Szabályozói Ellenőrzési Testület észrevételeinek a figyelembevételére.

A hatásvizsgálat két problémát azonosított, amelyek több alproblémára oszthatók. A két azonosított probléma a következő:

- (1) Az értékesítés helyén a fogyasztók számára nem állnak rendelkezésre megbízható információk ahhoz, hogy környezeti szempontból fenntartható fogyasztási döntéseket hozzanak.
- (2) A termékek fenntarthatóságával kapcsolatban a fogyasztóknak megtévesztő kereskedelmi gyakorlatokkal kell számolniuk.

Az 1. probléma a következő alproblémákra bontható:

---

¹⁷ SWD(2022) 82.

¹⁸ SEC(2022) 165.

- 1.1. A termékek környezeti jellemzőire vonatkozó megbízható információk hiánya
- 1.2. Az áruk élettartamára vonatkozó megbízható információk hiánya
- 1.3. A termékek javíthatóságára vonatkozó megbízható információk hiánya

A 2. probléma a következő alproblémákra bontható:

- 2.1. A fogyasztóknak olyan termékeket adnak el, amelyek a bennük rejlő lehetőségekhez vagy a fogyasztók várakozásaihoz képest rövidebb ideig működnek („korai elavulás”).
- 2.2. A vállalatok a környezetbarát jellegre vonatkozóan nem egyértelmű vagy nem megfelelően alátámasztott állításokat közölnek a fogyasztókkal („zöldrefestés”).
- 2.3. A fogyasztók olyan fenntarthatósági címkékkel és digitális információs eszközökkel találkoznak, amelyek nem minden esetben átláthatóak vagy hitelesek.

Az egyes alproblémákkal kapcsolatban több szakpolitikai alternatíva mérlegelésére is sor került. Egy több szempont szerint elvégzett elemzés alapján, amelyet egy (részleges) költség-haszon elemzés egészített ki, valamint a különféle vizsgált alternatívák arányosságának minőségi értékelése alapján e problémák megoldására a következő öt előnyben részesített szakpolitikai alternatíva kombinációjából álló javaslat született:

- (1) A tartósságra vonatkozó gyártói jótállás meglétéről szóló tájékoztatás meglétéről vagy hiányáról, valamint az ingyenes szoftverfrissítések biztosításának az időtartamáról történő tájékoztatás (az 1.2. alprobléma megoldása érdekében).
- (2) Adott esetben javíthatósági pontszám vagy egyéb releváns javítási információk megadása, amennyiben azok rendelkezésre állnak (az 1.3. alprobléma megoldása érdekében).
- (3) A korai elavulással összefüggő egyes konkrét gyakorlatok tilalma (a 2.1. alprobléma megoldása érdekében).
- (4) A környezetbarát jellegre vonatkozó, megalapozatlan általános vagy homályos állítások tilalma és a környezetbarát jellegre vonatkozó állítások tisztességességének az értékelésére vonatkozó szempontok meghatározása annak biztosítása érdekében, hogy ezek az állítások átláthatók és hitelesek legyenek a fogyasztók számára (a 2.2. alprobléma megoldása érdekében).
- (5) A fenntarthatósági címkék és a digitális információs eszközök tisztességességének az értékelésére vonatkozó szempontok meghatározása annak biztosítása érdekében, hogy azok átláthatók és hitelesek legyenek a fogyasztók számára (a 2.3. alprobléma megoldása érdekében).

1.1. alprobléma (a termékek környezeti jellemzőire vonatkozó megbízható információk hiánya)

A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy a környezeti jellemzőkre vonatkozó kötelező tájékoztatási követelmények bevezetése a leghatékonyabban ágazati jogszabályok útján lenne megvalósítható, mivel a szóban forgó jellemzők termékkategóriánként jelentősen eltérnek. A hatásvizsgálat ezért nem javasolt előnyben részesített szakpolitikai alternatívát ennek az alproblémának a megoldására.

1.2. alprobléma (az áruk élettartamára vonatkozó megbízható információk hiánya)

Az előnyben részesített alternatíva biztosítaná, hogy a fogyasztók tájékozottabbak legyenek az általuk megvásárolt áruk tartosságáról, mivel a tartosságra vonatkozó gyártói jóállás kiváló helyettesítő mutatója az áru tartosságának.

Továbbá a kereskedők azon kötelezettsége, amely szerint tájékoztatniuk kell a fogyasztót a jóállás időtartamáról, illetve adott esetben annak hiányáról, a szóban forgó jóállás biztosításával és időtartamával kapcsolatban versenyre ösztönözné a kereskedőket, ami közvetlenül a hosszabb élettartamú termékek gyártására is ösztönzőként hatna.

Ezen alprobléma megoldásával kapcsolatban az az alternatíva is szóba került, hogy kötelezően tájékoztatni kellene a fogyasztókat az áruk várható élettartamáról. Ezt azonban a résztvevők elvetették, mivel nem tartották megvalósíthatónak a várható élettartam összes érintett terméktípus tekintetében egységes módon történő kiszámítását.

1.3. alprobléma (a termékek javíthatóságára vonatkozó megbízható információk hiánya)

Az előnyben részesített szakpolitikai alternatíva biztosítaná, hogy a fogyasztók az értékesítés helyén javíthatósági pontszám formájában – amennyiben az az adott termékkategóriára vonatkozóan létezik, és azt az uniós jog előírja – megbízható tájékoztatást kapjanak az áru javíthatóságáról.

Ez az alternatíva biztosítaná, hogy ha nem áll rendelkezésre javíthatósági pontszám, a fogyasztókkal más releváns javítási információkat közöljenek (amennyiben azok elérhetők), például a javítási kézikönyvek vagy a pótalkatrészek elérhetőségéről (többek között arról, hogy hogyan lehet alkatrészeket rendelni).

2.1. alprobléma (a termékek rövidebb ideig működnek, mint kellene)

Az előnyben részesített alternatíva hatékonyabb védelmet biztosítana a fogyasztók számára azokkal az árukkal és szolgáltatásokkal szemben, amelyeket annak közlése nélkül forgalmaznak, hogy úgy tervezték meg őket, hogy a fogyasztói várakozásokhoz képest hamarabb elavuljanak.

Az egyes gyakorlatok „korai elavulási gyakorlatként” történő meghatározása meg fogja könnyíteni a fogyasztóvédelmi hatóságok jogérvényesítési munkáját.

Ezen alprobléma megoldásával kapcsolatban olyan alternatíva is szóba került, amely szerint bizonyítékokat kellene gyűjteni a termékeknek a felhatalmazott szervek által azonosított korai meghibásodásáról. Ezt az alternatívát azonban a résztvevők elvetették, mivel nem tartották valószínűnek, hogy jelentős előnyökkel járna a fogyasztók számára.

2.2. alprobléma (a környezetbarát jellegre vonatkozó nem egyértelmű vagy megalapozatlan állítások)

Az előnyben részesített alternatíva megvédené a fogyasztókat a zöldrefestéssel szemben, mivel a szóban forgó állításokat alkalmazó szereplőknek meg kellene felelniük bizonyos normáknak. A fogyasztóvédelmi hatóságok számára is megkönnyítené a jogérvényesítést.

2.3. alprobléma (nem egyértelmű/megalapozatlan fenntarthatósági címkék/digitális információs eszközök)

Az előnyben részesített alternatíva megvédené a fogyasztókat az említett címkékből és eszközökből eredő megtévesztéssel szemben.

Ezen alprobléma megoldásával kapcsolatban az az alternatíva is szóba került, hogy a fenntarthatósági címkéket és a digitális információk eszközeit egy uniós szervnek előzetesen jóvá kellene hagynia. Ezt az alternatívát azonban a résztvevők elvetették, mivel a kereskedők ezzel kapcsolatos terheit aránytalannak ítélték.

Az előnyben részesített szakpolitikai alternatívák e kombinációja 15 év alatt várhatóan legalább **12,5–19,4 milliárd EUR-val** (átlagosan évi **1 milliárd EUR-val**) növeli majd a fogyasztói jólétet. A környezet szempontjából is előnyökkel fog járni: a részleges becslés szerint 15 év alatt a teljes **CO₂e-megtakarítás 5–7 MtCO₂e** lesz. A vállalkozásoknak azonban alkalmazkodniuk kell a helyzethez, ami várhatóan **9,1–10,4 milliárd EUR-ba fog kerülni**. Ez **vállalatonként** átlagosan **556–568 EUR** egyszeri költséget, ezt követően pedig az érintett időszakban **64–79 EUR** évente ismétlődő költséget jelent. Az egyenlő versenyfeltételek biztosítása azonban a vállalkozások számára is nagyon fontos előnyökkel járna, mivel azok a vállalkozások, amelyek jelenleg megtévesztik a fogyasztókat, kénytelenek lennének úgy átalakítani a gyakorlataikat, hogy azok valóban fenntarthatóvá váljanak. Az előnyben részesített alternatívák **végrehajtása** a közigazgatás részéről várhatóan tagállamonként átlagosan évi **440 000–500 000 EUR** költséggel jár majd.

A Bizottság más előkészületben lévő kezdeményezéseivel való teljes összhang biztosítása érdekében az a döntés született, hogy a hatásvizsgálat során a 2.2. alprobléma (a környezetbarát jellegre vonatkozó nem egyértelmű vagy megalapozatlan állítások) és a 2.3. alprobléma (nem egyértelmű/megalapozatlan fenntarthatósági címkék/digitális információk eszközök) kezelése céljából kiválasztott előnyben részesített szakpolitikai lehetőségek egyes elemeinek a végrehajtására nem ezen a kezdeményezésen, hanem más kezdeményezéseken keresztül kerül majd sor.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A célravezetőségi vizsgálatról szóló, 2017-ben közzétett jelentés szerint az általános uniós fogyasztóvédelmi jogszabályok nem jelentenek különösebb terhet sem abszolút értelemben, sem az egyéb uniós szabályozási területekkel összevetve¹⁹. Ezért mivel az uniós jogszabályok jelentős előnnyel járnak a fogyasztók védelme és az egységes piac előmozdítása tekintetében, az említett értékelések csak korlátozott lehetőséget állapítottak meg a terhek csökkentésére.

Mivel a vizsgálat során a végrehajtás és a digitalizáció került előtérbe, az uniós fogyasztóvédelmi jog fenntartható fogyasztáshoz való hozzájárulásával kapcsolatban nem került sor külön következtetések levonására. Ettől függetlenül ez az eszköz lehetőség szerint figyelembe veszi a szóban forgó vizsgálat során összegyűjtött megállapításokat és következtetéseket.

- **Alapjogok**

A javaslat összhangban van az Alapjogi Charta 38. cikkével, amely alapján az Uniónak biztosítania kell a fogyasztók magas szintű védelmét. Ezt a következők fogják biztosítani:

---

¹⁹ További információkért lásd a célravezetőségi vizsgálatról szóló jelentés 6.2.4. fejezetét: <https://ec.europa.eu/newsroom/just/items/59332>

- a) a tartósságra és a javíthatóságra vonatkozóan az értékesítési helyen megosztott információk megbízhatóságának a javítása; valamint
- b) a zöldrefestéssel kapcsolatos megtévesztő kereskedelmi gyakorlatoknak, a megbízhatatlan és nem átlátható fenntarthatósági címkék és információs eszközök használatának, valamint a korai elavulásnak a kezelése.

Annak tisztázása, hogy a környezetbarát jellegre vonatkozó állítások megfogalmazása, a fenntarthatósági címkék és információs eszközök használata, valamint a korai elavulás tekintetében mi minősül tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatnak, hozzájárul a Charta 16. cikkének a végrehajtásához, amely garantálja a vállalkozás szabadságát, az uniós joggal és a nemzeti jogszabályokkal és gyakorlattal összhangban.

Végül pedig azért, hogy a fogyasztók számára lehetővé teszi, hogy környezeti szempontból fenntarthatóbb vásárlási döntéseket hozzanak, a javaslat tiszteletben tartja a magas szintű környezetvédelemhez és a környezet minőségének javításához való jogot, amelyet a Charta 37. cikke rögzít.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nincsenek az uniós költségvetést érintő következményei.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A Bizottság az irányelv elfogadásától számított 5 éven belül jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az irányelv alkalmazásáról. A jelentés értékelni fogja az irányelv alkalmazását.

- **Magyarázó dokumentumok (irányelvek esetében)**

Mivel a javaslat konkrét módosításokat vezet be két meglévő irányelv vonatkozásában, a tagállamoknak be kell nyújtaniuk a Bizottsághoz a nemzeti szabályok konkrét módosításainak a szövegét, vagy ilyen módosítások hiányában ismertetniük kell, hogy melyik meglévő nemzeti jogi rendelkezés hajtja végre a javaslatban szereplő módosításokat.

- **A javaslat rendelkezéseinek részletes magyarázata**

1. cikk – A 2005/29/EK irányelv módosításai

A javaslat 1. cikke a 2005/29/EK irányelvet módosítja azáltal, hogy frissíti azon termékjellemzők listáját, amelyekkel kapcsolatban megtévesztő tevékenységnek tekinthető, ha a kereskedő az adott jellemzőkkel összefüggésben félrevezeti a fogyasztót. Ezenkívül két új kereskedelmi gyakorlat is felkerült azon tevékenységek listájára, amelyek megtévesztőnek tekintendők, ha ténylegesen vagy valószínűsíthetően arra késztetik az átlagfogyasztót, hogy olyan üzleti döntést hozzon, amelyet egyébként nem hozott volna meg. Egy új elemmel egészül ki azon információk listája, amelyek bizonyos kereskedelmi gyakorlatok esetében jelentősnek tekintendők, és amelyek megosztásának elmulasztása miatt az érintett kereskedelmi gyakorlat megtévesztőnek minősülhet. Ezenkívül a minden körülmények között tisztességtelennek minősülő kereskedelmi gyakorlatok listája kibővül a termékek korai elavulásával és a zöldrefestéssel kapcsolatos gyakorlatokkal.

A 2005/29/EK irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében szereplő azon termékjellemzők listája, amelyekkel kapcsolatban a kereskedő nem tévesztheti meg a fogyasztót, a módosítás következtében kiegészül a „környezeti vagy társadalmi hatással”, a „tartóssággal” és a „javíthatósággal”. Azon kereskedelmi gyakorlatokkal kapcsolatban, amelyek megtévesztőnek tekintendők, ha az átlagfogyasztót ténylegesen vagy valószínűsíthetően olyan üzleti döntés meghozatalára késztetik, amelyet egyébként nem hozott volna meg, a 2005/29/EK irányelv 6. cikkének (2) bekezdése **két további gyakorlattal** egészül ki:

- a jövőbeli környezeti teljesítményre vonatkozó állítások megfogalmazása anélkül, hogy azt egyértelmű, objektív és ellenőrizhető kötelezettségvállalások és célkitűzések, valamint egy független nyomonkövetési rendszer kísérné,
- olyan előnyök reklámozása a fogyasztók számára, amelyek az érintett piacon általános gyakorlatnak minősülnek.

A 2005/29/EK irányelv 7. cikkében foglalt azon információk listája, amelyek bizonyos kereskedelmi gyakorlatok esetében jelentősnek tekintendők, és amelyek megosztásának

elmulasztása miatt az érintett kereskedelmi gyakorlat megtévesztőnek minősülhet, a következő ponttal egészül ki:

- amennyiben a kereskedő olyan szolgáltatást nyújt, amely termékeket hasonlít össze – többek között fenntarthatósági információs eszközök segítségével –, az összehasonlítás módszerére, az összehasonlítás tárgyát képező termékekre, az említett termékek szállítóira, valamint az információk naprakészen tartására irányuló intézkedésekre vonatkozó információk jelentősnek tekintendők.

A 2005/29/EK irányelv I. melléklete a következő **tíz további**, minden körülmények között tisztességtelennek minősülő kereskedelmi gyakorlattal egészül ki:

- Olyan fenntarthatósági címke feltüntetése, amely nem valamilyen tanúsítási rendszeren alapul, illetve amelyet nem a hatóságok vezettek be.
- A környezetbarát jellegre vonatkozó olyan általános állítás megfogalmazása, amellyel kapcsolatban a kereskedő nem képes igazolni az állítással kapcsolatos elismert kiváló környezeti teljesítményt.
- A környezetbarát jellegre vonatkozó állítás egész termék tekintetében történő alkalmazása, ha az ténylegesen a terméknek csak egy adott aspektusára vonatkozik.
- Ha a kereskedő a kínálata megkülönböztető jegyeként mutatja be azokat a jogszabályban előírt követelményeket, amelyek az uniós piacon az érintett termék kategóriába tartozó valamennyi termékre vonatkozóan alkalmazandók.
- A fogyasztó arra vonatkozó tájékoztatásának az elmulasztása, hogy valamely szoftverfrissítés negatív hatással lesz a digitális elemeket tartalmazó áruk használatára vagy ezen áruk bizonyos funkciójára, akkor is, ha a szoftverfrissítés javítja a termék egyéb funkcióinak a működését.
- A fogyasztó arról való tájékoztatásának az elmulasztása, hogy az áru olyan tulajdonsággal rendelkezik, amelyet tartósságának a korlátozása érdekében alakítottak ki.
- Annak állítása, hogy az áru bizonyos szintű tartóssággal rendelkezik a használati idő vagy intenzitás tekintetében, ami nem felel meg a valóságnak.
- A termékek javíthatóként történő feltüntetése, ha az nem felel meg a valóságnak, vagy a fogyasztó arról való tájékoztatásának az elmulasztása, hogy az áruk nem teszik lehetővé a javítást a jogszabályi előírásoknak megfelelően.
- A fogyasztó arra való ösztönzése, hogy az áru fogyóeszközeit korábban cserélje ki, mint ahogy az műszaki okokból szükséges.
- Az arra vonatkozó tájékoztatás elmulasztása, hogy az árut úgy tervezték meg, hogy funkcionalitása korlátozott legyen, ha a fogyasztó olyan fogyóeszközöket, pótalkatrészeket vagy tartozékokat használ, amelyeket nem az eredeti gyártó biztosított.

2. cikk – A 2011/83/EU irányelv módosításai

A javaslat 2. cikke a 2011/83/EU irányelvet módosítja azzal kapcsolatban, hogy milyen tájékoztatást kell nyújtani a fogyasztóknak a távollevők között és az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések, valamint az egyéb szerződések megkötése előtt, különös tekintettel az áruk tartósságára és javíthatóságára vonatkozó tájékoztatásra.

Azzal kapcsolatban is módosítja az irányelvet, hogy a távollevők között elektronikus úton megkötött szerződések esetében milyen információkat kell megosztani a fogyasztókkal közvetlenül a megrendelés leadása előtt.

A távollevők között vagy üzlethelyiségen kívül kötött szerződésektől eltérő szerződések megkötésekor a fogyasztóknak a szerződéskötést megelőzően nyújtandó tájékoztatás tekintetében a 2011/83/EU irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében szereplő, a fogyasztókkal egyértelműen és közérthető módon megosztandó információkat tartalmazó felsorolás további hat ponttal egészül ki.

A következő **hat pont**ról van szó:

- a tartósságra vonatkozó gyártói jótállás meglétére és időtartamára vonatkozó információ minden árutípus esetében, amennyiben a gyártó rendelkezésre bocsátja ezt az információt,
- arra vonatkozó információ, hogy a gyártó nem nyújtott tájékoztatást az energiafelhasználó termékek esetében a tartósságra vonatkozó gyártói jótállás meglétéről;
- annak az időszaknak az elérhetősége és tartama, amely alatt a gyártó vállalja, hogy a digitális elemeket tartalmazó árukhoz szoftverfrissítéseket biztosít,
- annak az időszaknak az elérhetősége és tartama, amely alatt a szolgáltató vállalja, hogy a digitális tartalmakhoz és szolgáltatásokhoz szoftverfrissítéseket biztosít,
- az áru uniós jog szerinti javíthatósági pontszáma,
- egyéb javítási információk, amennyiben uniós szinten nem áll rendelkezésre javíthatósági pontszám – például a pótalkatrészek és a javítási kézikönyv elérhetőségére vonatkozó információk.

A távollevők között és az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések megkötésekor a fogyasztóknak a szerződéskötést megelőzően nyújtandó tájékoztatás tekintetében a 2011/83/EU irányelv 6. cikkének (1) bekezdése ugyanezzel a hat ponttal egészül ki (a fogyasztókkal egyértelműen és közérthető módon megosztandó információk).

Az elektronikus úton megkötendő, távollevők közötti szerződések esetében a fogyasztókkal közvetlenül a megrendelés leadása előtt megosztandó, a 2011/83/EU irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében felsorolt információk kiegészülnek a tartósságra vonatkozó gyártói jótállás meglétére és időtartamára (illetve energiafelhasználó áruk esetében arra, hogy nem nyújtottak ilyen tájékoztatást) vonatkozó információkkal.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2005/29/EK és a 2011/83/EU irányelv módosításáról, a fogyasztók zöld átállásban való szerepvállalásának a tisztességtelen gyakorlatokkal szembeni hatékonyabb védelem és a hatékonyabb tájékoztatás révén történő növelése tekintetében

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,
tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,
a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,
tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,²⁰
rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Azon tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok – így például az áruk korai elavulásával kapcsolatos gyakorlatok, a környezetbarát jellegre vonatkozó megtévesztő állítások („zöldrefestés”), a nem átlátható és nem hiteles fenntarthatósági címkék és fenntarthatósági információs eszközök – elleni küzdelem érdekében, amelyek megakadályozzák a fogyasztókat abban, hogy fenntartható fogyasztási döntéseket hozzanak, külön szabályokat kell rögzíteni az uniós fogyasztóvédelmi jogban. Ez lehetővé tenné az illetékes nemzeti szervek számára, hogy eredményesen kezeljék az említett gyakorlatokat. A környezetbarát jellegre vonatkozó állítások tisztességességének a biztosítása nyomán a fogyasztók képesek lesznek arra, hogy olyan termékeket válasszanak, amelyek valóban környezetbarátabbak, mint a konkurens termékek. Ez ösztönözni fogja a versenyt a környezeti szempontból fenntarthatóbb termékek előállításával kapcsolatban, ezáltal csökkentve a környezetre gyakorolt káros hatásokat.
- (2) Az új szabályokat egyrészt a 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²¹ 6. és 7. cikkének a módosítása útján kell bevezetni, amelyek az eseti értékelés alapján megtévesztőnek minősülő és ennél fogva tilos kereskedelmi gyakorlatokra vonatkoznak, másrészt pedig a 2005/29/EK irányelv I. mellékletének a módosítása

²⁰ HL C [...], [...], [...] o.

²¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/29/EK irányelve (2005. május 11.) a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról („a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv”) (HL L 149., 2005.6.11., 22. o.).

útján, amelyet olyan konkrét megtévesztő gyakorlatokkal kell kiegészíteni, amelyek minden körülmények között tisztességtelenek és ennél fogva tilosnak tekintendők.

- (3) Annak érdekében, hogy a kereskedőket visszatartsák a fogyasztók megtévesztésétől termékeik környezeti vagy társadalmi hatása, tartóssága vagy javíthatósága tekintetében, többek között a termékek általános megjelenítése révén, a 2005/29/EK irányelv 6. cikkének (1) bekezdését úgy kell módosítani, hogy a termékek azon főbb jellemzőinek a felsorolását, amelyek tekintetében a kereskedők gyakorlatai – eseti értékelést követően – megtévesztőnek tekinthetők, ki kell egészíteni a termék környezeti vagy társadalmi hatásával, tartósságával és javíthatóságával. A kereskedők által a termékek társadalmi fenntarthatóságáról – például a munkafeltételekről, a jótékonyági hozzájárulásokról vagy az állatjólétről – nyújtott tájékoztatás szintén nem vezetheti félre a fogyasztókat.
- (4) A környezetbarát jellegre vonatkozó, különösen az éghajlattal kapcsolatos állítások egyre inkább a jövőbeli teljesítményhez kapcsolódnak, és a karbon- vagy klímasemlegességre való áttérés, illetve más hasonló célkitűzés egy adott időpontig történő elérése formájában jelennek meg. Ezekkel az állításokkal a kereskedők azt a benyomást keltik, hogy a fogyasztók a termékeik megvásárlásával hozzájárulnak a karbonszegény gazdasághoz. A szóban forgó állítások tisztességességének és hitelességének biztosítása érdekében a 2005/29/EK irányelv 6. cikkének (2) bekezdése úgy módosítandó, hogy eseti értékelést követően minden olyan esetben meg kell tiltani az ilyen állítások alkalmazását, amikor azok mögött nem állnak a kereskedő által közölt egyértelmű, objektív és ellenőrizhető kötelezettségvállalások és célkitűzések. Ezeket az állításokat egy olyan független nyomkövetési rendszernek is alá kell támasztania, amelynek segítségével nyomon követhető a kereskedő által a kötelezettségvállalások és a célkitűzések tekintetében elért előrehaladás.
- (5) Szintén potenciálisan megtévesztő kereskedelmi gyakorlatot jelent – ezért rögzítendő a 2005/29/EK irányelv 6. cikkének (2) bekezdésében felsorolt konkrét gyakorlatok között – az olyan előnyök fogyasztók számára történő reklámozása, amelyek az érintett piacon lényegében általános gyakorlatnak tekinthetők. Például, ha egy adott termékpiacon általános gyakorlat valamely vegyi anyag mellőzése, e ténynek a termék megkülönböztető jegyeként való reklámozása tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatnak minősülhet.
- (6) A termékek környezeti vagy társadalmi szempontok alapján – többek között fenntarthatósági információs eszközök segítségével – történő összehasonlítása egyre elterjedtebb értékesítési módszer. Annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen jellegű összehasonlítás ne tévessze meg a fogyasztókat, módosítani kell a 2005/29/EK irányelv 7. cikkét annak rögzítése céljából, hogy a fogyasztót tájékoztatni kell az összehasonlítás módszeréről, az összehasonlítás tárgyát képező termékekről és e termékek szállítóiról, valamint az információk naprakészen tartására irányuló intézkedésekről. Ezzel biztosítható, hogy a fogyasztók tájékozottabb üzleti döntéseket hozzanak az említett szolgáltatások igénybevételekor. Az összehasonlításnak objektívnek kell lennie, vagyis azonos funkciót betöltő termékeket kell összehasonlítani, azonos módszer és azonos feltételezések alkalmazásával, az összehasonlított termékek lényeges és ellenőrizhető jellemzőinek az összehasonlításával.
- (7) A nem valamilyen tanúsítási rendszeren alapuló, illetve nem a hatóságok által létrehozott fenntarthatósági címkék feltüntetését az ilyen gyakorlatoknak a 2005/29/EK irányelv I. mellékletében szereplő felsorolásban történő rögzítése útján

meg kell tiltani. A tanúsítási rendszernek meg kell felelnie az átláthatóságra és a hitelességre vonatkozó minimumfeltételeknek. A fenntarthatósági címkék feltüntetése tanúsítási rendszer nélkül továbbra is lehetséges, amennyiben az ilyen címkéket hatóság vezeti be, vagy az 1169/2011/EU rendelet 35. cikkével összhangban az élelmiszerek további kifejezési és megjelenítési formái esetében. Ez a szabály a 2005/29/EK irányelv I. mellékletének 4. pontját egészíti ki, amely tiltja annak állítását, hogy egy kereskedőt, valamely kereskedő kereskedelmi gyakorlatait vagy egy terméket valamely közjogi vagy magánszervezet elismert, jóváhagyott, vagy engedélyezett, illetve tiltja ennek állítását ha az adott kereskedő, gyakorlat vagy termék nem felel meg az elismerési, jóváhagyási vagy engedélyezési feltételeknek.

- (8) Azokban az esetekben, amikor a fenntarthatósági címke feltüntetése olyan kereskedelmi kommunikációval jár, amely azt sugallja, vagy azt a benyomást kelti, hogy a termék kedvezően hat a környezetre, semmilyen hatást nem gyakorol a környezetre, illetve kevésbé ártalmas a környezetre, mint a konkurens termékek, a fenntarthatósági címke szintén a környezetbarát jellegre vonatkozó állításnak tekintendő.
- (9) Ezenkívül a 2005/29/EK irányelv I. mellékletét módosítani kell a környezetbarát jellegre vonatkozó általános állítások megfogalmazásának abban az esetben történő megtiltása céljából, ha azokhoz nem kapcsolódik elismert kiváló környezeti teljesítmény. A környezetbarát jellegre vonatkozó ilyen általános állítás például a „környezetbarát”, „ökobarát”, „öko”, „zöld”, „a természet barátja”, „ökológiai”, „környezetvédelmi szempontból helyes”, „klímabarát”, „környezetkímélő”, „alacsony szén-dioxid-kibocsátású”, „karbonsemleges”, „szén-dioxid-semleges”, „klímasemleges”, „energiatakarékos”, „biológiailag lebontható”, „bioalapú” és minden más hasonló állítás, valamint az olyan általánosabb állítások is, mint a „tudatos” vagy „felelős”, amelyek kiváló környezeti teljesítményt sugallnak, vagy annak benyomását keltik. A környezetbarát jellegre vonatkozó ilyen általános állítások alkalmazását minden olyan esetben meg kell tiltani, amikor nincs igazoltan kiváló környezeti teljesítmény, vagy az állítás részletes kifejtése nem szerepel egyértelműen és jól láthatóan ugyanabban a médiumban, például ugyanabban a reklámban, a termék csomagolásán vagy az online értékesítési felületen. Például a „biológiailag lebontható” állítás egy termékre vonatkozásában általánosnak minősül, azonban az az állítás, hogy „a csomagolás egy hónap alatt házi komposztálással biológiailag lebontható” olyan konkrét állításnak minősül, amely nem tartozik a tilalom hatálya alá.
- (10) A kiváló környezeti teljesítmény a 66/2010/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek²² vagy a tagállamokban hivatalosan elismert ökocímkerendszereknek való megfeleléssel, illetve az egyéb alkalmazandó uniós jogszabályoknak megfelelően egy konkrét környezeti szemponttal kapcsolatos magas szintű környezeti teljesítmény – például az (EU) 2017/1369 európai parlamenti és tanácsi rendelet²³ szerinti A osztály – elérésével igazolható. A szóban forgó kiváló környezeti teljesítménynek kapcsolódnia kell az adott állításhoz. Például az „energiatakarékos” általános állítás az (EU) 2017/1369 rendelet szerinti kiváló környezeti teljesítmény alapján alkalmazható. Ezzel szemben a „biológiailag lebontható” általános állítás a 66/2010/EK rendelet

²² Az Európai Parlament és a Tanács 66/2010/EK rendelete (2009. november 25.) az uniós ökocímkeről (EGT-vonatkozású szöveg) (HL L 27., 2010.1.30., 1. o.).

²³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1369 rendelete (2017. július 4.) az energiacímkézés keretének meghatározásáról és a 2010/30/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 198., 2017.7.28.).

szerinti kiváló környezeti teljesítmény alapján nem alkalmazható, amennyiben az érintett termékre vonatkozó uniós ökocímke feltételei között nem szerepelnek a biológiai lebonthatóságra vonatkozó követelmények.

- (11) Szintén minden körülmények között megtiltandó, tehát a 2005/29/EK irányelv I. mellékletében szereplő felsorolásban rögzítendő megtévesztő kereskedelmi gyakorlatnak minősül, ha a környezetbarát jellegre vonatkozó állítást az egész termék tekintetében alkalmazzák annak ellenére, hogy az ténylegesen a terméknek csak egy adott aspektusára vonatkozik. Ez lenne a helyzet például akkor, ha a terméket „újrafeldolgozott anyagokból készült” termékként forgalmazzák, azt a benyomást keltve, hogy az egész termék újrafeldolgozott anyagból készült, pedig valójában csak a csomagolás készült abból.
- (12) A körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési terv²⁴ rögzíti, hogy a környezetbarát jellegre vonatkozó állításokkal kapcsolatos szabályokat a termékek és a szervezetek környezeti lábnyomára vonatkozó módszerekkel kell meghatározni. A környezetbarát jellegre vonatkozó állításokkal kapcsolatos további követelményeket külön uniós jogszabályokban kell rögzíteni. Ezek az új követelmények támogatni fogják a zöld megállapodás²⁵ azon célkitűzését, amely szerint megbízható, összehasonlítható és ellenőrizhető információk biztosításával lehetővé kell tenni, hogy a vásárlók fenntarthatóbb döntéseket hozzanak, és hogy csökkenjen a „zöldrefestés” kockázata.
- (13) Minden körülmények között meg kell tiltani, hogy a kereskedő a kínálata megkülönböztető jegyeként mutassa be azokat a jogszabályban előírt követelményeket, amelyek az uniós piacon az érintett termékkategóriába tartozó valamennyi termékre vonatkozóan alkalmazandók – ideértve az importált termékeket is –, és ezt a tilalmat a 2005/29/EK irányelv I. mellékletében foglalt felsorolásban is rögzíteni kell. Ez a tilalom például abban az esetben alkalmazható, amikor a kereskedő azt hirdeti, hogy egy adott termék nem tartalmaz egy bizonyos vegyi anyagot, miközben az Unióban az adott termékkategóriába tartozó összes termék esetében jogszabály tiltja az érintett anyag alkalmazását. Ezzel szemben a tilalom nem terjedhet ki azokra a kereskedelmi gyakorlatokra, amelyek a kereskedők vagy a termékek olyan jogi követelményeknek való megfelelését hirdetik, amelyek csak egyes termékekre vonatkoznak, és nem alkalmazandók az uniós piacon elérhető, azonos kategóriába tartozó más konkurens termékekre, így például a nem uniós országokból származó termékekre.
- (14) A fogyasztók jólétének javítása érdekében a 2005/29/EK irányelv I. mellékletének a módosítása során a korai elavulással kapcsolatos egyes gyakorlatokkal is foglalkozni kell, ideértve azokat a tervezett elavulási gyakorlatokat is, amelyek olyan kereskedelmi politikaként határozhatók meg, amelyek keretében valamely terméket szándékosan korlátozott hasznos élettartamúra terveznek annak érdekében, hogy bizonyos idő elteltével idő előtt elavulttá vagy működésképtelenné váljon. Az olyan termékek megvásárlása, amelyek a vártnál rövidebb ideig működnek, kárt okoz a fogyasztóknak. A korai elavulási gyakorlatok ezenkívül a megnövekedett hulladékmennyiség miatt összességében negatívan hatnak a környezetre. Ezért e gyakorlatok kezelése várhatóan csökkenteni fogja a hulladék mennyiségét, ezáltal pedig hozzájárul a fenntarthatóbb fogyasztáshoz.

---

²⁴ COM(2020) 98 final, 2020. március 11.

²⁵ COM(2019) 640 final, 2019. december 11.

- (15) Meg kell tiltani a fogyasztó arra vonatkozó tájékoztatásának az elmulasztását, hogy valamely szoftverfrissítés – ideértve a biztonsági frissítéseket is –, negatív hatással lesz a digitális elemeket tartalmazó áruk használatára vagy ezen áruk bizonyos funkcióira, akkor is, ha a frissítés javítja a termék egyéb funkcióinak a működését. Például amikor a kereskedő felhívja a fogyasztókat, hogy frissítsék okostelefonjuk operációs rendszerét, tájékoztatnia kell a fogyasztókat arról, ha a frissítés negatívan befolyásolja az okostelefon valamely funkciójának a működését.
- (16) Meg kell tiltani továbbá a fogyasztó arról való tájékoztatásának az elmulasztását, hogy az áru olyan tulajdonsággal rendelkezik, amelyet tartósságának a korlátozása érdekében alakítottak ki. Ilyen tulajdonság lehet például egy olyan szoftver, amely bizonyos idő elteltével leállítja vagy lerontja az áru funkcionalitását, vagy egy olyan hardver, amelyet úgy terveztek meg, hogy bizonyos idő elteltével meghibásodjon. Az áruk e tulajdonságaival kapcsolatban a fogyasztóknak nyújtandó tájékoztatás elmulasztására vonatkozó tilalom kiegészíti, és nem érinti az (EU) 2019/771 európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁶ értelmében vett hibás teljesítés esetén a fogyasztók számára elérhető jogorvoslati lehetőségeket. Ahhoz, hogy egy ilyen kereskedelmi gyakorlat tisztességtelennek minősüljön, nem kell bizonyítani, hogy az adott tulajdonság célja az érintett áru lecserélésének az ösztönzése. Az áruk tartósságát korlátozó tulajdonságok alkalmazását meg kell különböztetni azoktól a gyártási gyakorlatoktól, amelyek általánosságban rossz minőségű anyagokat vagy eljárásokat alkalmaznak, ami az áruk korlátozott tartósságához vezet. Arra az esetre, ha az áru a rossz minőségű anyagok vagy eljárások alkalmazása miatt nem megfelelő, továbbra is az (EU) 2019/771 irányelvben az áruk szerződésszerűségére vonatkozóan meghatározott szabályok az irányadók.
- (17) Szintén a 2005/29/EK irányelv I. mellékletében tiltandó az a gyakorlat, melynek keretében azt állítják, hogy az áru bizonyos szintű tartóssággal rendelkezik, ez azonban nem felel meg a valóságnak. Ez a helyzet például akkor, amikor egy kereskedő arról tájékoztatja a fogyasztókat, hogy valamely mosógép várhatóan egy adott számú mosási ciklusig fog működni, azonban a mosógép tényleges használata alapján ez nem felel meg a valóságnak.
- (18) A módosítás során azt is rögzíteni kell a 2005/29/EK irányelv I. mellékletében, hogy tilos a termékeket javíthatóként bemutatni, ha a javításuk nem lehetséges, valamint tilos elmulasztani a fogyasztók arra vonatkozó tájékoztatását, hogy az árukat nem lehet a jogszabályi követelményeknek megfelelően javítani.
- (19) A tartóssággal és javíthatósággal kapcsolatos említett gyakorlatoknak a 2005/29/EK irányelvben történő megtiltása további végrehajtási eszközt biztosítana a tagállamok fogyasztóvédelmi hatóságai számára a fogyasztói érdekek azon esetekben történő hatékonyabb védelméhez, amikor a kereskedők nem tartják be az áruk tartósságával és javíthatóságával kapcsolatban a termékekre vonatkozó uniós jogszabályokban rögzített követelményeket.
- (20) Szintén a korai elavulással kapcsolatos betiltandó és a 2005/29/EK irányelv I. mellékletében meghatározott felsorolásban rögzítendő gyakorlat a fogyasztó arra való ösztönzése, hogy a termék fogyóeszközeit korábban cserélje ki, mint ahogy arra

---

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/771 irányelve (2019. május 20.) az áruk adásvételére irányuló szerződések egyes vonatkozásairól, az (EU) 2017/2394 rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról, valamint az 1999/44/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 136., 2019.5.22., 28. o.).

műszaki okokból szükség lenne. Ezek a gyakorlatok megtevesztik a fogyasztót, és elhítetik vele, hogy a termék nem fog tovább működni, ha a fogyóeszközöket nem cserélik ki, ezáltal arra ösztönzik őket, hogy a szükségesnél több fogyóeszközt vásároljanak. Tilos lenne például az a gyakorlat, amely a nyomtató beállításain keresztül arra ösztönzi a fogyasztót, hogy a nyomtató tintapatronjait még azelőtt cserélje ki, hogy azok ténylegesen kiürülnének, ezáltal további tintapatronok vásárlására ösztönözve a fogyasztót.

- (21) A módosítás során azt is rögzíteni kell a 2005/29/EK irányelv I. mellékletében, hogy tilos elmulasztani a fogyasztó arra vonatkozó tájékoztatását, hogy az árut úgy tervezték meg, hogy funkcionalitása korlátozott legyen, ha a fogyasztó olyan fogyóeszközöket, pótalkatrészeket vagy tartozékokat használ, amelyeket nem az eredeti gyártó biztosított. Például azok a nyomtatók, amelyeket úgy alakítottak ki, hogy a nem az eredeti gyártó által biztosított tintapatronok használata korlátozza a nyomtató funkcionalitását, nem forgalmazhatók, ha ezt az információt nem közlik a fogyasztóval. Ez a gyakorlat megtevesztheti a fogyasztókat, és olyan alternatív tintapatronok megvásárlására készítheti őket, amelyek nem használhatók az adott nyomtatóhoz; ez szükségtelen javítási költséghez, hulladékáramhoz vagy az eredeti gyártótól származó fogyóeszközök használatára vonatkozó kötelezettségből adódó olyan többletköltségekhez vezet, amelyeket a fogyasztó a vásárláskor nem láthatott előre. Az olyan okoseszközök forgalmazása, amelyeket úgy terveztek meg, hogy a nem az eredeti gyártó által biztosított töltők vagy tartalék alkatrészek használata korlátozza a funkcionalitásukat, szintén tilos lesz, ha ezt az információt nem közlik a fogyasztóval.
- (22) Annak érdekében, hogy a fogyasztók tájékozottabb döntéseket hozhassanak, valamint a tartósabb áruk keresletének és kínálatának ösztönzése érdekében a szerződéskötés előtt minden árutípus esetében külön tájékoztatást kell nyújtani a termék tartósságáról és javíthatóságáról. A digitális elemeket tartalmazó áruk, a digitális tartalmak és a digitális szolgáltatások tekintetében a fogyasztókat arról is tájékoztatni kell, hogy meddig érhető el az ingyenes szoftverfrissítések. Ezért a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet²⁷ módosítani kell annak rögzítése érdekében, hogy a fogyasztókat a szerződéskötés előtt tájékoztatni kell a tartósságról, a javíthatóságról és a frissítések elérhetőségéről. A tájékoztatást a fogyasztók számára egyértelműen és közérthető módon, továbbá az (EU) 2019/882 irányelv²⁸ akadálymentességi követelményeinek megfelelően kell nyújtani. Az említett információk fogyasztókkal való közlésének kötelezettsége kiegészíti, és nem érinti az (EU) 2019/770²⁹ és az (EU) 2019/771³⁰ európai parlamenti és tanácsi irányelvben foglalt fogyasztói jogokat.

²⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/83/EU irányelve (2011. október 25.) a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 64. o.).

²⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/882 irányelve (2019. április 17.) a termékekre és a szolgáltatásokra vonatkozó akadálymentességi követelményekről (HL L 151., 2019.6.7., 70. o.).

²⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/770 irányelve (2019. május 20.) a digitális tartalom szolgáltatására és digitális szolgáltatások nyújtására irányuló szerződések egyes vonatkozásairól (HL L 136., 2019.5.22., 1. o.).

³⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/771 irányelve (2019. május 20.) az áruk adásvételére irányuló szerződések egyes vonatkozásairól, az (EU) 2017/2394 rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról, valamint az 1999/44/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 136., 2019.5.22., 28. o.).

- (23) Jól mutatja az áru tartósságát, ha a gyártó az (EU) 2019/771 irányelv 17. cikke szerint a tartósságra vonatkozó jótállást vállalt. Ezért a 2011/83/EU irányelvet úgy kell módosítani, hogy az árukat értékesítő kereskedőket kifejezetten kötelezze arra, hogy valamennyi árutípus esetében tájékoztassák a fogyasztókat a tartósságra vonatkozó gyártói jótállás meglétéről, amennyiben a gyártó közölte ezt az információt.
- (24) A fogyasztói elvárásokhoz képest korlátozottabb tartósság problémája leginkább az energiafelhasználó áruk, azaz a külső energiaforrás segítségével működő termékek esetében áll fenn. A fogyasztók is leginkább ezen árukategória esetében érdekeltek abban, hogy tájékoztatást kapjanak a termékek várható tartósságáról. Ezen okok miatt a fogyasztókat csak e termék kategória esetében kell tájékoztatni arról, hogy a gyártó nem adott tájékoztatást arról, hogy a gyártó nem adott tájékoztatást a tartósságra vonatkozó gyártói jótállás meglétére vonatkozó információról.
- (25) Nem minősülnek energiafelhasználó árunak az energiafelhasználó összetevőket tartalmazó áruk, ha az említett összetevők csupán tartozékok, és nem járulnak hozzá az érintett áru fő funkciójához; ilyen lehet például a ruházathoz vagy lábbelihez tartozó dekoratív világítás vagy a kerékpárok elektromos világítása.
- (26) Tekintettel arra, hogy az (EU) 2019/771 irányelv szerint az eladók legalább két évig felelősséggel tartoznak a hibás teljesítésért, valamint arra, hogy számos termékhiba két év eltelte után következik be, a kereskedő azon kötelezettsége, hogy tájékoztassa a fogyasztókat a tartósságra vonatkozó gyártói jótállás meglétéről és időtartamáról, a két évet meghaladó időtartamú jótállások esetében alkalmazandó.
- (27) Annak érdekében, hogy az áruk szerződéskötés előtti összehasonlításakor megkönnyítsék a fogyasztók számára a tájékozott ügyleti döntés meghozatalát, a kereskedőknek nemcsak az áru egyes összetevői, hanem az egész áru tekintetében tájékoztatniuk kell a fogyasztókat a tartósságra vonatkozó gyártói jótállás meglétéről és időtartamáról.
- (28) Biztosítani kell, hogy a gyártó és az eladó továbbra is szabadon nyújthasson bármilyen időtartamú, más típusú jótállásokat és értékesítés utáni szolgáltatásokat. A fogyasztó ilyen egyéb jótállásokról vagy szolgáltatásokról történő tájékoztatása azonban nem zavarhatja össze a fogyasztót az egész árura kiterjedő, két évnél hosszabb időtartamú, tartósságra vonatkozó gyártói jótállás elérhetőségét és időtartamát illetően.
- (29) A digitális elemeket tartalmazó áruk tartósságával kapcsolatos, gyártók közötti verseny előmozdítása érdekében az ilyen árukat értékesítő kereskedőknek tájékoztatniuk kell a fogyasztókat arról a minimális időtartamról, amely alatt a gyártó vállalja, hogy a szóban forgó árukhoz szoftverfrissítéseket biztosít. A fogyasztók információkkal való túlterhelésének elkerülése érdekében azonban csak akkor kell ilyen tájékoztatást nyújtani, ha ez az időtartam hosszabb, mint a tartósságra vonatkozó gyártói jótállás időtartama, mivel ez utóbbi jótállás a frissítések – köztük a digitális elemeket tartalmazó áruk előírt funkcióinak és teljesítményének fenntartásához szükséges biztonsági frissítések – biztosítását is magában foglalja. Továbbá a gyártó szoftverfrissítések biztosítására vonatkozó kötelezettségvállalásával kapcsolatos tájékoztatás csak akkor releváns, ha a digitális elemeket tartalmazó árukra vonatkozó adásvételi szerződés az (EU) 2019/771 irányelv 7. cikke (3) bekezdése a) pontjának hatálya alá tartozó digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás egyszeri szolgáltatásáról rendelkezik. Ezzel szemben nem indokolt e tájékoztatás nyújtására vonatkozó új kötelezettséget előírni, ha az adásvételi szerződés a digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás egy meghatározott időszakon keresztül történő folyamatos nyújtásáról rendelkezik, mivel az ilyen szerződések esetében az (EU) 2019/771

irányelv 7. cikke (3) bekezdésének b) pontja a 10. cikk (2) vagy (5) bekezdésére hivatkozva határozza meg azt az időszakot, amely alatt az eladónak biztosítania kell, hogy a fogyasztó értesítést kapjon a frissítésekről, valamint hogy megkapja azokat.

- (30) A digitális tartalmakat és szolgáltatásokat kínáló kereskedőknek szintén tájékoztatniuk kell a fogyasztókat arról a minimális időszakról, amely alatt a digitális tartalom vagy szolgáltatás szolgáltatója – amennyiben az nem azonos a kereskedővel – vállalja a digitális tartalma és szolgáltatások szerződésszerűségének a fenntartásához szükséges szoftverfrissítések – köztük a biztonsági frissítések – biztosítását. A szolgáltató szoftverfrissítések biztosítására vonatkozó kötelezettségvállalásával kapcsolatos tájékoztatás csak akkor releváns, ha a szerződés olyan egyszeri szolgáltatásról vagy egyedi szolgáltatási cselekmények sorozatáról rendelkezik, amely esetében alkalmazandó az (EU) 2019/770 irányelv 8. cikke (2) bekezdésének b) pontja. Ezzel szemben nem indokolt e tájékoztatás nyújtására vonatkozó új kötelezettséget előírni, ha a szerződés a szolgáltatás meghatározott időszakon keresztül történő folyamatos nyújtásáról rendelkezik, mivel az ilyen szerződések esetében az (EU) 2019/770 irányelv 8. cikke (2) bekezdésének a) pontja határozza meg azt az időszakot, amely alatt a kereskedőnek biztosítania kell, hogy a fogyasztó értesítést kapjon a frissítésekről, valamint hogy megkapja azokat.
- (31) Annak érdekében, hogy a fogyasztók tájékozott üzleti döntést hozhassanak, és a könnyebben megjavítható árukat választhassák, a kereskedőknek adott esetben a szerződéskötés előtt minden árutípus esetében közölniük kell az árura vonatkozó – a gyártó által az uniós jognak megfelelően megadott – javíthatósági pontszámot.
- (32) A 2011/83/EU irányelv 5. cikke (1) bekezdésének e) pontja és 6. cikke (1) bekezdésének m) pontja értelmében a kereskedők kötelesek tájékoztatni a fogyasztót – mielőtt a fogyasztó szerződést kötne – az értékesítés utáni szolgáltatások elérhetőségéről feltételeiről, ideértve a javítási szolgáltatásokat is, amennyiben azok elérhetők. Emellett annak érdekében, hogy a fogyasztók megfelelő tájékoztatásban részesüljenek az általuk megvásárolt áruk javíthatóságáról, a kereskedők minden árutípus esetében kötelesek megosztani a gyártó által rendelkezésre bocsátott egyéb releváns javítási információkat, például a pótalkatrészek elérhetőségére vonatkozó információkat, valamint a használati utasítást és a javítási kézikönyvet, amennyiben nem került sor az uniós jognak megfelelő javíthatósági pontszám megállapítására.
- (33) A kereskedőknek tájékoztatniuk kell a fogyasztókat a tartósságra vonatkozó gyártói jótállás meglétéről és időtartamáról, a frissítések biztosításának minimális időtartamáról és a javíthatósági pontszámon kívüli egyéb javítási információkról, amennyiben a gyártó, illetve a digitális tartalom vagy szolgáltatás szolgáltatója – ha nem azonos a kereskedővel – rendelkezésre bocsátja a megfelelő információkat. Az áruk tekintetében a kereskedőnek különösen azokat az információkat kell közölnie a fogyasztókkal, amelyeket a gyártó a kereskedő rendelkezésére bocsátott, vagy egyéb módon – magán a terméken vagy annak csomagolásán feltüntetve, illetve a fogyasztó által a szerződés megkötése előtt általában megtekintett címkéken és feliratokon keresztül – könnyen hozzáférhetővé kívánt tenni a fogyasztó számára a szerződéskötés előtt. A kereskedő nem köteles aktívan rákeresni ezekre a gyártói információkra, például a termékre vonatkozó weboldalon.
- (34) A 2005/29/EK és a 2011/83/EU irányelv továbbra is „biztonsági hálóként” szolgál, és minden ágazatban biztosítja a fogyasztóvédelem magas szintjének a fenntarthatóságát azáltal, hogy kiegészíti a konfliktus esetén irányadó ágazati és termékspecifikus uniós jogot.

- (35) Mivel az irányelv céljait – azaz a fogyasztók tájékozottabb ügyleti döntéseinek a fenntartható fogyasztás előmozdítása érdekében történő lehetővé tételét, a fenntartható gazdaságra nézve ártalmas és a fogyasztókat a fenntartható fogyasztási döntésektől eltérítő gyakorlatok megszüntetését, valamint az uniós fogyasztóvédelmi jogi keret hatékonyabb és következetesebb alkalmazásának a biztosítását – a tagállamok önállóan nem tudják kielégítően megvalósítani, és azok a probléma egész Unióra kiterjedő jellege miatt uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az említett célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.
- (36) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával³¹ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó indokoltnak tartja az ilyen dokumentumok átadását,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2005/29/EK irányelv módosításai

A 2005/29/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következő o)-y) ponttal egészül ki:

„o) »a környezetbarát jellegre vonatkozó állítás«: az uniós vagy a nemzeti jog alapján nem kötelezően alkalmazandó üzenet vagy ábrázolás – ideértve a kereskedelmi kommunikáció keretében bármilyen formában alkalmazott szöveget, képi, grafikus vagy jelképes ábrázolást, így a címkéket, a márkaneveket, a cégneveket és a termékneveket is –, amely azt állítja vagy sugallja, hogy egy adott termék vagy kereskedő kedvezően hat a környezetre, semmilyen hatást nem gyakorol a környezetre, illetve kevésbé ártalmas a környezetre, mint más termékek vagy kereskedők, illetve hogy idővel javult a termék vagy a kereskedő környezetre gyakorolt hatása;

p) »a környezetbarát jellegre vonatkozó kifejezett állítás«: a környezetbarát jellegre vonatkozó olyan állítás, amely szöveges formában jelenik meg, vagy fenntarthatósági címkén szerepel;

q) »a környezetbarát jellegre vonatkozó általános állítás«: a környezetbarát jellegre vonatkozó minden olyan kifejezett állítás, amely nem fenntarthatósági címkén szerepel, ha az állítás részletes kifejtése nem szerepel egyértelműen és jól láthatóan ugyanabban a médiumban;

---

³¹ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

r) »fenntarthatósági címke«: olyan – állami vagy magánszektorbeli – önkéntes bizalmi jegy, minőségjelzés vagy annak megfelelő jelzés, amely valamely termék, eljárás vagy vállalkozás környezeti vagy társadalmi szempontok, illetve mindkettő alapján történő megkülönböztetésére és népszerűsítésére irányul. Az uniós vagy a nemzeti jog alapján kötelezően előírt címkék nem tartoznak ide;

s) »tanúsítási rendszer«: olyan harmadik fél által biztosított ellenőrzési rendszer, amely átlátható, tisztességes és megkülönböztetéstől mentes feltételek mellett minden olyan kereskedő számára elérhető, aki hajlandó és képes megfelelni a rendszer követelményeinek, amely tanúsítja egy adott termék bizonyos követelményeknek való megfelelését, és amelynek esetében a megfelelés ellenőrzését objektív, nemzetközi, uniós vagy nemzeti szabványok és eljárások alapján a rendszer tulajdonosától és a kereskedőtől egyaránt független fél végzi;

t) »fenntarthatósági információs eszköz«: a kereskedő által vagy nevében üzemeltetett szoftver – ideértve a weboldalakat, a weboldalak különböző részeit és az alkalmazásokat is –, amely a fogyasztók számára tájékoztatást nyújt a termékek környezeti vagy társadalmi vonatkozásairól, illetve összehasonlítja a termékeket e szempontok alapján;

u) »elismert kiváló környezeti teljesítmény«: a 66/2010/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek* vagy a 66/2010/EK rendelet 11. cikkével összhangban hivatalosan elismert nemzeti vagy regionális EN ISO 14024 I. típusú öko címkérendszereknek megfelelő környezeti teljesítmény, illetve az egyéb alkalmazandó uniós jogszabályoknak megfelelő magas szintű környezeti teljesítmény;

v) »tartósság«: az (EU) 2019/771 európai parlamenti és tanácsi irányelv** 2. cikkének 13. pontjában meghatározott tartósság;

w) »szoftverfrissítés«: olyan ingyenes frissítés – beleértve a biztonsági frissítést is –, amely szükséges ahhoz, hogy a digitális elemeket tartalmazó áruk, a digitális tartalmak és a digitális szolgáltatások az (EU) 2019/770 és az (EU) 2019/771 irányelv értelmében szerződés szerűek maradjanak;

x) »fogyóeszköz«: az áruk olyan alkotórésze, amely rendszeresen elhasználódik, és amelyet ki kell cserélni ahhoz, hogy az adott áru rendeltetés szerűen működjön;

y) »funkcionalitás«: az (EU) 2019/771 irányelv 2. cikkének 9. pontjában meghatározott funkcionális.

---

* Az Európai Parlament és a Tanács 66/2010/EK rendelete (2009. november 25.) az uniós öko címkéről (HL L 27., 2010.1.30., 1. o.).

** Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/771 irányelve (2019. május 20.) az áruk adásvételére irányuló szerződések egyes vonatkozásairól, az (EU) 2017/2394 rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról, valamint az

1999/44/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 136., 2019.5.22., 28. o.).”

2. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a termék lényeges tulajdonságai, úgymint a hozzáférhetőség, az előnyök, a kockázatok, a kivitelezés, az összetétel, a környezeti vagy társadalmi hatás, a tartozékok, a tartósság, a javíthatóság, az ügyfélszolgálat és a panaszkezelés, a gyártás vagy szolgáltatás módszere és időpontja, a szállítás, az adott célra való alkalmasság, a használat, a mennyiség, a leírás, a földrajzi vagy kereskedelmi eredet vagy a használatból várható eredmények, illetve a terméken végrehajtott vizsgálat vagy ellenőrzés eredménye és főbb jellemzői;”

b) a (2) bekezdés a következő d) és e) ponttal egészül ki:

„d) a jövőbeli környezeti teljesítményre vonatkozó állítások megfogalmazása anélkül, hogy azt egyértelmű, objektív és ellenőrizhető kötelezettségvállalások és célkitűzések, valamint független nyomonkövetési rendszer kísérné;

e) olyan előnyök reklámozása a fogyasztók számára, amelyek az érintett piacon általános gyakorlatnak minősülnek.”

3. A 7. cikk a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Amennyiben a kereskedő olyan szolgáltatást nyújt, amely termékeket hasonlít össze – többek között fenntarthatósági információs eszközök segítségével –, az összehasonlítás módszerére, az összehasonlítás tárgyát képező termékekre, az említett termékek szállítóira, valamint az információk naprakészen tartása érdekében bevezetett intézkedésekre vonatkozó információk jelentősnek tekintendők.”

4. Az I. melléklet az ezen irányelvhez csatolt melléklettel összhangban módosul.

2. cikk

A 2011/83/EU irányelv módosításai

A 2011/83/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő 3a. ponttal egészül ki:

„3a. »energiafelhasználó áru«: minden olyan áru, amelynek rendeltetésszerű működése energiabeviteltől (villamos energiától, fosszilis tüzelőanyagoktól és megújuló energiaforrásoktól) függ;”

b) a szöveg a következő 14a–14e. ponttal egészül ki:

„14a. »tartósságra vonatkozó jótállás«: az (EU) 2019/771 irányelv 17. cikkében említett tartósságra vonatkozó gyártói jótállás, amelynek értelmében a gyártó a jótállás teljes időtartama alatt közvetlenül felel a fogyasztóval szemben az áru javításáért és cseréjéért;

14b. »tartósság«: az (EU) 2019/771 irányelv 2. cikkének 13. pontjában meghatározott tartósság;

14c. »gyártó«: az (EU) 2019/771 irányelv 2. cikkének 4. pontjában meghatározott gyártó;

14d. »javíthatósági pontszám«: egy adott áru javíthatóságát kifejező pontszám, amely az uniós joggal összhangban megállapított módszer alapján kerül meghatározásra;

14e. »szoftverfrissítés«: olyan ingyenes frissítés – beleértve a biztonsági frissítést is –, amely szükséges ahhoz, hogy a digitális elemeket tartalmazó áruk, a digitális tartalmak és a digitális szolgáltatások az (EU) 2019/770 és az (EU) 2019/771 irányelv értelmében szerződészerűek maradjanak.”

2. Az 5. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő ea)–ed) ponttal egészül ki:

„ea) valamennyi áru esetében az az információ – ha a gyártó rendelkezésre bocsátja azt –, hogy az árura a tartósságra vonatkozó jótállás vonatkozik, valamint annak időegységekben kifejezett időtartama, amennyiben a jótállás az egész árura kiterjed, és az időtartama meghaladja a két évet;

eb) energiafelhasználó áruk esetében – ha a gyártó nem bocsátja rendelkezésre az ea) pontban említett információkat – az arra vonatkozó információ, hogy a gyártó nem nyújtott tájékoztatást a két évnél hosszabb időtartamú tartósságra vonatkozó jótállás elérhetőségéről. Ennek az információnak legalább olyan jól láthatónak kell lennie, mint az értékesítés utáni szolgáltatások és a jótállások elérhetőségére és feltételeire vonatkozóan az e) pont szerint nyújtott egyéb információknak;

ec) a digitális elemeket tartalmazó áruk esetében – ha a gyártó rendelkezésre bocsátja ezt az információt – az az időegységben kifejezett minimális időtartam, amely alatt a gyártó szoftverfrissítéseket biztosít, kivéve, ha a szerződés a digitális tartalomnak vagy szolgáltatásnak egy adott időszakon keresztül történő folyamatos nyújtásáról rendelkezik. Amennyiben az ea) pontnak megfelelően tájékoztatást nyújtanak a tartósságra vonatkozó jótállás rendelkezésre állásáról, a frissítésekre vonatkozóan akkor kell tájékoztatást nyújtani, ha a frissítéseket a tartósságra vonatkozó jótállásnál hosszabb ideig biztosítják;

ed) a digitális tartalmak és a digitális szolgáltatások esetében – ha a szolgáltató nem egyezik meg a gyártóval, és rendelkezésre bocsátja ezt az információt – az az időegységben kifejezett minimális időtartam, amely alatt a szolgáltató szoftverfrissítéseket biztosít, kivéve, ha a szerződés a digitális tartalomnak

vagy szolgáltatásnak egy adott időszakon keresztül történő folyamatos nyújtásáról rendelkezik.”;

a) a szöveg a következő i) és j) ponttal egészül ki:

„i) adott esetben az áru javíthatósági pontszáma;

j) ha az i) pont nem alkalmazandó, a gyártó által a pótalkatrészek, a használati utasítások és a javítási kézikönyvek elérhetőségéről rendelkezésre bocsátott információk, ideértve az arra vonatkozó információt is, hogy hogyan lehet pótalkatrészeket rendelni.”

3. A 6. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő ma)–md) ponttal egészül ki:

„ma) valamennyi árutípus esetében az az információ – ha a gyártó rendelkezésre bocsátja azt –, hogy az árura a tartósságra vonatkozó jótállás vonatkozik, valamint annak időegységekben kifejezett időtartama, amennyiben a jótállás az egész árura kiterjed, és az időtartama meghaladja a két évet;

mb) energiafelhasználó áruk esetében – ha a gyártó nem bocsátja rendelkezésre az ma) pontban említett információkat – az arra vonatkozó információ, hogy a gyártó nem nyújtott tájékoztatást a két évnél hosszabb időtartamú tartósságra vonatkozó jótállás elérhetőségéről. Ennek az információnak legalább olyan jól láthatónak kell lennie, mint az értékesítés utáni szolgáltatások és a jótállások elérhetőségére és feltételeire vonatkozóan az m) pont szerint nyújtott egyéb információknak;

mc) a digitális elemeket tartalmazó áruk esetében – ha a gyártó rendelkezésre bocsátja ezt az információt – az az időegységben kifejezett minimális időtartam, amely alatt a gyártó szoftverfrissítéseket biztosít, kivéve, ha a szerződés a digitális tartalomnak vagy szolgáltatásnak egy adott időszakon keresztül történő folyamatos nyújtásáról rendelkezik. Amennyiben az ma) pontnak megfelelően tájékoztatást nyújtanak a tartósságra vonatkozó jótállás rendelkezésre állásáról, a frissítésekre vonatkozóan akkor kell tájékoztatást nyújtani, ha a frissítéseket a tartósságra vonatkozó jótállásnál hosszabb ideig biztosítják;

md) a digitális tartalmak és a digitális szolgáltatások esetében – ha a szolgáltató nem egyezik meg a gyártóval, és rendelkezésre bocsátja ezt az információt – az az időegységben kifejezett minimális időtartam, amely alatt a szolgáltató szoftverfrissítéseket biztosít, kivéve, ha a szerződés a digitális tartalomnak vagy szolgáltatásnak egy adott időszakon keresztül történő folyamatos nyújtásáról rendelkezik.”;

b) a szöveg a következő u) és v) ponttal egészül ki:

„u) adott esetben az áru javíthatósági pontszáma;

v) ha az u) pont nem alkalmazandó, a gyártó által a pótalkatrészek, a használati utasítások és a javítási kézikönyvek elérhetőségéről rendelkezésre bocsátott információk, ideértve az arra vonatkozó információt is, hogy hogyan lehet pótalkatrészeket rendelni.”

4. A 8. cikk (2) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Ha az elektronikus úton megkötendő, távollevők közötti szerződés fizetési kötelezettséget keletkeztet a fogyasztó számára, a kereskedő egyértelműen és jól látható módon, valamint közvetlenül a megrendelés fogyasztó általi megtétele előtt felhívja a fogyasztó figyelmét a 6. cikk (1) bekezdésének a), e), ma), mb), o) és p) pontjában előírt információkra.”

3. cikk

A Bizottság jelentéstételi kötelezettsége és a felülvizsgálat

[Az irányelv elfogadását 5 évvel követő dátum]-ig a Bizottság átfogó jelentést nyújt be ezen irányelv alkalmazásáról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A jelentéshez adott esetben megfelelő jogalkotási javaslatokat kell csatolni.

4. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok legkésőbb *[az irányelv elfogadásától számított 18 hónap elteltével]* elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

Ezeket a rendelkezéseket *[az irányelv elfogadását 24 hónappal követő dátum]-tól* alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

5. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

6. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*